

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

25 octombrie 2011 *

În cauza T-190/08,

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), cu sediul în Chelyabinsk (Rusia),

Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF), cu sediul în Novokuznetsk (Rusia),

reprezentate de P. Vander Schueren, avocat,

reclamante,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat inițial de domnul J.-P. Hix și ulterior de domni J.-P. Hix și B. Driessen, în calitate de agenți, asistați inițial de G. Berrisch și de G. Wolf și ulterior de G. Berrisch, avocați,

pârât,

* Limba de procedură: engleza.

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată inițial de domnul H. van Vliet și de doamna K. Talabér-Ritz și ulterior de domnii van Vliet și M. França, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect o cerere de anulare în parte a Regulamentului (CE) nr. 172/2008 al Consiliului din 25 februarie 2008 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse la importurile de ferosiliciu origine din Republica Populară Chineză, Egipt, Kazahstan, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Rusia (JO L 55, p. 6), în măsura în care acesta privește reclamantele,

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din doamnele I. Pelikánová, președinte, și K. Jürimäe (raportor) și domnul S. Soldevila Fragoso, judecători,

grefier: domnul N. Rosner, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 18 mai 2010,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 Reclamantele, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) și Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF), sunt două societăți cu sediul în Rusia, care își desfășoară activitatea în domeniul producției de ferosiliciu. La momentul desfășurării faptelor care fac obiectul litigiului, vânzările acestor două societăți în Comunitatea Europeană erau efectuate prin intermediul unor societăți afiliate.

- 2 În urma unei reclamații depuse la 16 octombrie 2006 de Euroalliages (Comitetul de legătură al industriilor de feroaliaje), Comisia Comunităților Europene a deschis o procedură antidumping cu privire la importurile de ferosiliciu originare din Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, China, Egipt, Kazahstan și Rusia, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), cu modificările ulterioare (denumit în continuare „regulamentul de bază”) [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22)], și în special în conformitate cu articolul 5 din regulamentul de bază (devenit articolul 5 din Regulamentul nr. 1225/2009). Avizul de deschidere a procedurii a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 30 noiembrie 2006 (JO C 291, p. 34). Ancheta cu privire la dumping și la prejudiciul care rezultă a

acoperit perioada cuprinsă între 1 octombrie 2005 și 30 septembrie 2006 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Examinarea tendințelor utile pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între ianuarie 2001 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada analizată”).

- 3 În cadrul acestei proceduri, la 15 ianuarie 2007, reclamantele și societățile afiliate ale acestora au depus răspunsurile la chestionatul antidumping al Comisiei. La aceeași dată, acestea au prezentat de asemenea observații referitoare la prejudiciu, la legătura de cauzalitate dintre prejudiciul invocat și importurile în litigiu, precum și la legalitatea deschiderii procedurii antidumping (denumite în continuare „observațiile cu privire la prejudiciu”).
- 4 În perioada 2-7 mai 2007, Comisia s-a deplasat în localurile care aparțin reclamantelor și societăților afiliate acestora pentru a verifica datele pe care acestea le depuseseră.
- 5 La 5 iunie 2007 a avut loc o audiere în localurile ce aparțin Comisiei, în cursul căreia reclamantele și-au exprimat punctul de vedere cu privire la prejudiciu, la legătura de cauzalitate dintre acest prejudiciu și importurile care fac obiectul unui dumping, precum și la legalitatea deciziei de deschidere a procedurii antidumping. În ceea ce privește legătura de cauzalitate, reclamantele au insistat, în cursul audierii, cu privire la rolul cererii de oțel și al costurilor de producție, în special costul energiei, precum și cu privire la decizia luată în mod voluntar de anumiți producători din industria comunitară de a se orienta spre fabricarea altor produse și, în anumite situații, de a elimina producția de ferosiliciu.
- 6 La 29 august 2007, Comisia a publicat Regulamentul (CE) nr. 994/2007 din 28 august 2007 de impunere a unei taxe antidumping importurilor de ferosiliciu originare din Republica Populară Chineză, Egipt, Kazahstan, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Rusia (JO L 223, p. 1, denumit în continuare „regulamentul provizoriu”).

Regulamentul provizoriu a instituit, printre altele, o taxă antidumping provizorie a cărei cotă a fost fixată la 22,8 % pentru produsele reclamantelor.

- 7 Prin scrisoarea din 30 august 2007, Comisia a comunicat reclamantelor faptele și motivele principale pe baza cărora fuseseră adoptate măsurile provizorii (denumită în continuare „documentul de informare provizorie”). Prin scrisoarea din 10 septembrie 2007, Comisia a transmis reclamantelor o completare la documentul de informare provizorie, în special cu privire la problema legalității deschiderii procedurii antidumping (denumită în continuare „documentul adițional de informare provizorie”).

- 8 La 1 octombrie 2007, reclamantele au prezentat observații cu privire la documentul de informare provizorie și cu privire la documentul adițional de informare provizorie. Acestea și-au reiterat argumentele cu privire la stabilirea prejudiciului, la existența unei legături de cauzalitate între acest prejudiciu și importurile care fac obiectul unui dumping și la legalitatea deschiderii procedurii antidumping. În plus, acestea au afirmat, pe de o parte, că stabilirea prețului de export era eronată în măsura în care marja de profit a importatorului afiliat, utilizată pentru acest calcul, fusese supraevaluată și, pe de altă parte, că făcuseră obiectul unei „discriminări”, întrucât documentul de informare provizorie fusese comunicat anticipat Silmak Ltd, un producător de ferosi-liciu cu sediul în Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei.

- 9 La 18 decembrie 2007, Comisia a adresat reclamantelor o scrisoare care conținea faptele și motivele principale pe baza cărora intenționa să recomande instituirea unor măsuri definitive (denumită în continuare „documentul de informare finală”). Documentul de informare finală conținea o anexă care privea în mod special CHEMK (denumită în continuare „documentul de informare finală specific CHEMK”). În documentul de informare finală, Comisia și-a menținut concluziile în privința prejudiciului

și a legăturii de cauzalitate. În ceea ce privește calculul prețului de export, Comisia a explicat că a corectat marja de profit utilizată în momentul stabilirii prețului amintit, întemeindu-se nu pe marja de profit realizată de importatorul afiliat reclamantelor, ci pe marja de profit prezumată a unui importator neafiliat. În schimb, în documentul de informare finală, Comisia nu a revenit asupra problemei legalității deschiderii procedurii antidumping și nu a abordat problema, ridicată de reclamante, referitoare la divulgarea mai rapidă a documentului de informare provizorie către Silmak.

- 10 Prin scrisoarea adresată Comisiei la 7 ianuarie 2008, reclamantele au prezentat observații cu privire la documentul de informare finală. Ca și în observațiile cu privire la documentul de informare provizorie, reclamantele au consacrat în acest document considerații esențiale în ceea ce privește problema stabilirii prejudiciului și a legăturii de cauzalitate dintre prejudiciul pretins și importurile care fac obiectul unui dumping. În plus, acestea au contestat noua metodă de calcul al marjei de profit care trebuie luată în considerare în cadrul stabilirii prețului de export.

- 11 La 8 februarie 2008, reclamantele au prezentat Comisiei o cerere de suspendare a măsurilor antidumping, în conformitate cu articolul 14 alineatul (4) din regulamentul de bază [devenit articolul 14 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1225/2009].

- 12 La 25 februarie 2008, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Regulamentul (CE) nr. 172/2008 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse la importurile de ferosiliciu originare din Republica Populară Chineză, Egipt, Kazahstan, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Rusia (JO L 55, p. 6, denumit în continuare „regulamentul atacat”). În temeiul articolului 1 din regulamentul atacat, nivelul taxei antidumping definitive care se aplică la prețul net franco frontieră comunitară, înainte de perceperea taxei, a fost stabilit la 22,7 % pentru produsele fabricate de reclamante.

- 13 Prin scrisoarea din 28 februarie 2008, Comisia a respins cererea de suspendare formulată de reclamante.

Procedura și concluziile părților

- 14 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 14 mai 2008, reclamantele au introdus prezenta acțiune. Acțiunea avea ca obiect nu numai anularea regulamentului atacat, ci și, în subsidiar, anularea deciziei Comisiei din 28 februarie 2008 de respingere a cererii de suspendare a taxelor antidumping pe care reclamantele o adresaseră Comisiei prin scrisoarea din 8 februarie 2008. Aceasta era adresată Consiliului și Comisiei.
- 15 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 30 mai 2008, reclamantele au prezentat o cerere de măsuri de organizare a procedurii și de măsuri de cercetare judecătorească.
- 16 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 19 septembrie 2008, Comisia a ridicat o excepție de inadmisibilitate în ceea ce privește cererea de anulare a deciziei sale din 28 februarie 2008. Printr-un înscris separat, depus la grefa Tribunalului în aceeași zi, Comisia a formulat o cerere de intervenție în prezenta cauză în susținerea concluziilor Consiliului, în ipoteza în care acțiunea ar fi declarată inadmisibilă pentru faptul că ar fi îndreptată împotriva deciziei menționate.
- 17 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 12 ianuarie 2009, reclamantele au prezentat observații cu privire la această excepție de inadmisibilitate.

18 Prin Ordonanța din 12 mai 2009, CHEMK și KF/Consiliul și Comisia (T-190/08, nepublicată în Repertoriu), Tribunalul (Camera a doua) a respins acțiunea ca inadmisibilă în măsura în care era îndreptată împotriva deciziei Comisiei din 28 februarie 2008. În această ordonanță, Tribunalul a admis cererea de intervenție a Comisiei în susținerea concluziilor Consiliului.

19 Prin scrisoarea din 26 iunie 2009, Comisia a informat Tribunalul că renunță la depunerea unui memoriu în intervenție, dar că va lua parte la ședință.

20 Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea regulamentului atacat în măsura în care le privește;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

21 Consiliul, susținut de Comisie, solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

22 În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive. Prin intermediul primului motiv, reclamantele contestă stabilirea prețului de export. Al doilea motiv privește oferta de angajament de prețuri a Silmak. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantele contestă stabilirea prejudiciului. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamantele contestă stabilirea legăturii de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu. În sfârșit, prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamantele reproșează Comisiei faptul că nu a admis cererile de informații neconfidențiale suplimentare ale acestora cu privire la reclamație.

1. Cu privire la primul motiv, referitor la utilizarea unei marje de profit noționale în cadrul stabilirii prețului de export

Cu privire la primul aspect al primului motiv, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită în interpretarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază

Argumentele părților

23 Reclamantele susțin că Consiliul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (9) din Regulamentul nr. 1225/2009], în măsura în care a considerat că, în temeiul acestui articol,

avea obligația de a utiliza marja de profit noțională a importatorilor neafiliați, iar nu marja de profit reală a importatorului afiliat. Potrivit reclamantelor, deși articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază nu prevede o metodă specifică pentru stabilirea marjei de profit rezonabile, această dispoziție nu interzice Consiliului utilizarea marjei de profit reale a importatorilor afiliați, astfel cum ar demonstra practica anterioară a acestei instituții. În orice caz, nici articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, nici o pretinsă practică anterioară nu ar constrânge din punct de vedere juridic Consiliul să utilizeze marja de profit a importatorilor neafiliați.

²⁴ Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

²⁵ Cu titlu introductiv, trebuie amintit că articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (8) din Regulamentul nr. 1225/2009] prevede că prețul de export este prețul plătit efectiv sau care urmează să fie plătit pentru produsul vândut la export către Comunitate. Potrivit articolului 2 alineatul (9) primul paragraf din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (9) primul paragraf din Regulamentul nr. 1225/2009], atunci când nu există un preț de export stabilit sau când prețul de export nu pare să fie fiabil din cauza existenței unei asocieri sau a unui acord de compensare între exportator și importator sau un terț, prețul de export poate fi calculat pe baza prețului cu care produsele importate sunt revândute pentru prima oară unui cumpărător independent sau, în cazul în care produsele nu sunt revândute unui cumpărător independent sau nu sunt revândute în starea în care erau când au fost importate, prin orice altă modalitate rezonabilă.

- 26 Prin urmare, din articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază reiese că Comisia și Consiliul pot considera că prețul de export nu este fiabil în două situații, și anume atunci când există o asocierie între exportator și importator sau un terț sau din cauza unui acord de compensare între exportator și importator sau un terț. În afara acestor situații, instituțiile sunt obligate, atunci când există un preț de export, să se întemeieze pe acest preț pentru stabilirea dumpingului (Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2002, Kundan și Tata/Consiliul, T-88/98, Rec., p. II-4897, punctul 49).
- 27 Trebuie să se mai arate că, în temeiul articolului 2 alineatul (9) al doilea paragraf din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (9) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1225/2009], atunci când prețul de export este stabilit pe baza prețului primului cumpărător independent sau prin orice altă modalitate rezonabilă, se operează ajustări pentru a se ține seama de toate cheltuielile care survin între import și revânzare, precum și de o marjă de profit, pentru a stabili un preț de export fiabil la nivelul frontierei comunitare. Articolul 2 alineatul (9) al treilea paragraf din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (9) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 1225/2009] prevede că costurile care se iau în calcul la operarea unei ajustări includ o marjă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative, alte costuri generale și profitul.
- 28 Deși articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază prevede că se operează o ajustare pe baza marjei de profit, această dispoziție nu prevede, după cum arată părțile, o metodă de calcul sau de stabilire a marjei amintite. Aceasta se limitează să facă trimitere la natura rezonabilă a marjei de profit care face obiectul ajustării.
- 29 Potrivit jurisprudenței, în prezența unei asocieri între producător și importator în Comunitate, o asemenea marjă de profit rezonabilă nu poate fi calculată pe baza datelor care provin de la importatorul afiliat, care pot fi influențate de această asocierie, ci pe baza celor care provin de la un importator independent [a se vedea, în ceea ce privește articolul 2 alineatul (8) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2176/84 al

Consiliului din 23 iulie 1984 referitor la protejarea importurilor care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Economice Europene (JO L 201, p. 1), care este, în esență, identic cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, Hotărârile Curții din 5 octombrie 1988, Silver Seiko și alții/Consiliul, 273/85 și 107/86, Rec., p. 5927, punctul 25, și Canon și alții/Consiliul, 277/85 și 300/85, Rec., p. 5731, punctul 32].

- 30 În consecință, având în vedere cele de mai sus, articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază trebuie interpretat ca oferind instituțiilor posibilitatea de a alege între utilizarea marjei de profit reale a importatorului afiliat sau utilizarea unui marje de profit noționale a importatorilor neafiliați, unica obligație fiind ca marja respectivă să fie rezonabilă.
- 31 În lumina acestor principii trebuie examinată afirmația reclamantelor potrivit căreia Consiliul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază.
- 32 Mai întâi, este important să se indice că este cert între părți că vânzările de ferosiliciu produs de reclamante aveau loc, în perioada de anchetă, prin intermediul societăților afiliate. În consecință, instituțiile nu erau supuse obligației, prevăzută la articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază, de a se întemeia pe prețul de export efectiv, adică prețul plătit în mod real pentru produsul vândut la export către Comunitate. Dimpotrivă, cazul de față permitea aplicarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, respectiv stabilirea prețului de export, ceea ce implică în egală măsură că instituțiile erau libere să aleagă orice metodă care să permită stabilirea unei marje de profit rezonabile.

- 33 În continuare, este necesar să se observe că reclamantele nu contestă această concluzie. Dimpotrivă, acestea afirmă că instituțiile aveau posibilitatea de a alege între marja de profit noțională a unui importator independent și marja reală a importatorului afiliat. Totuși, acestea consideră, după cum au precizat în răspunsul la o întrebare adresată de Tribunal prin intermediul unei măsuri de organizare a procedurii, că, din termenii utilizați de instituții atât la punctul 41 din documentul de informare finală, cât și în considerentul (41) al regulamentului atacat, rezultă că instituțiile considerau că erau obligate, în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, să utilizeze, la stabilirea prețului de export, marja de profit noțională a unui importator neafiliat.
- 34 Tribunalul apreciază că termenii utilizați la punctul 41 din documentul de informare finală și în considerentul (41) al regulamentului atacat nu susțin afirmația reclamantelor. Astfel, instituțiile afirmă că, potrivit unei practici constante, profitul care urmează a fi utilizat trebuie să se întemeieze pe cel realizat de importatori independenți. O asemenea afirmație nu face nicidecum dovada unei obligații de a recurge la marja de profit noțională a unui importator neafiliat. Aceasta constă într-o simplă trimitere la cutuma instituțiilor în temeiul căreia marja amintită este utilizată în general pentru calculul prețului de export atunci când există o asociere între exportator și importator.
- 35 O asemenea interpretare a punctului 41 din documentul de informare finală și a considerentului (41) al regulamentului atacat, în temeiul căreia instituțiile au intenționat să se refere la o simplă cutumă, care, în funcție de împrejurări, este sau nu este respectată, se coroborează cu practica anterioară a instituțiilor, după cum este descrisă chiar de reclamante în înscrisurile lor. Astfel, acestea din urmă fac trimitere la Regulamentul (CEE) nr. 374/87 al Consiliului din 5 februarie 1987 privind prelevarea definitivă a sumelor garantate ca taxă provizorie și instituirea unei taxe antidumping definitive cu privire la importurile de rulmenți care provin din Japonia (JO L 35, p. 32), în care Consiliul a utilizat marja de profit reală a importatorilor afiliați pentru stabilirea prețurilor de export.

- 36 Având în vedere cele de mai sus, trebuie să se concluzioneze că utilizarea, în speță, a marjei de profit noționale a importatorilor neafiliați nu decurge din faptul că instituțiile considerau că sunt obligate să recurgă la aceasta, ci din faptul că instituțiile au ales să utilizeze marja de profit a importatorilor neafiliați, marja de profit a unui importator afiliat fiind denaturată de prețul de transfer între societățile afiliate.
- 37 Rezultă de aici că, contrar celor pretinse de reclamante, nu a fost comisă nicio eroare de drept în această privință.
- 38 Cu titlu suplimentar, este necesar să se amintească faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante, instituțiile dispun, în domeniul măsurilor de protecție comercială, de o largă putere discreționară, astfel încât este necesar ca instanța Uniunii să exercite doar un control jurisdicțional restrâns (Hotărârea Tribunalului din 29 ianuarie 1998, Sinochem/Consiliul, T-97/95, Rec., p. II-85, punctul 51, și Hotărârea Tribunalului din 17 iulie 1998, Thai Bicycle/Consiliul, T-118/96, Rec., p. II-2991, punctele 32 și 33). Stabilirea unei marje de profit rezonabile nu constituie o excepție în aplicarea acestei jurisprudențe, din moment ce aceasta implică în mod necesar aprecieri economice complexe (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Tribunalului din 30 martie 2000, Miwon/Consiliul, T-51/96, Rec., p. II-1841, punctul 42, și Hotărârea Kundan și Tata/Consiliul, punctul 26 de mai sus, punctul 50).
- 39 Or, în cadrul aspectului de față al primului motiv, reclamantele se limitează să pretindă că Consiliul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, în măsura în care a considerat, în mod eronat, că avea obligația de a utiliza marja de profit noțională a importatorilor independenți, în condițiile în care această dispoziție nu interzice utilizarea marjei de profit reale a importatorilor afiliați, însă reclamantele nu încearcă în niciun moment să demonstreze că instituțiile au săvârșit o eroare vădită de apreciere hotărând efectiv să recurgă mai degrabă la o astfel de marjă de profit noțională decât la marja de profit reală a importatorului afiliat.

40 Rezultă că primul aspect al primului motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al doilea aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

Argumentele părților

41 Reclamantele susțin că Consiliul a încălcat obligația de motivare, astfel cum este prevăzută la articolul 253 CE, întrucât ar fi decis, în lipsa unei justificări adecvate, să respingă utilizarea marjei de profit reale a importatorului care era afiliat acestora și să stabilească prețul de export pe baza marjei de profit noționale pe care ar fi realizat-o un importator independent.

42 Astfel, pe de o parte, Consiliul nu ar fi comunicat niciodată reclamantelor motivele care l-au determinat să considere că profitul efectiv realizat de importatorul care era afiliat acestora era mai puțin rezonabil decât o marjă de profit noțională stabilită pe baza marjelor de profit ale importatorilor neafiliați. Pe de altă parte, simpla trimitere efectuată de Consiliu la practica sa anterioară care constă în utilizarea unei marje de profit noționale determinate prin referire la marja de profit a importatorilor neafiliați nu ar constitui o explicație suficientă în raport cu articolul 253 CE.

43 Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecieria Tribunalului

- 44 Potrivit jurisprudenței, motivarea impusă de articolul 253 CE trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul autorității Uniunii care a emis actul atacat, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate pentru a-și apăra drepturile, iar instanței Uniunii să își exercite controlul (Hotărârea Curții din 30 septembrie 2003, Eurocoton și alții/Consiliul, C-76/01 P, Rec., p. I-10091, punctul 88, și Hotărârea Tribunalului din 12 octombrie 1999, Acme/Consiliul, T-48/96, Rec., p. II-3089, punctul 141).
- 45 În această privință, trebuie să se precizeze că Consiliul nu este obligat să răspundă, în motivarea regulamentului, la toate aspectele de fapt și de drept invocate de persoanele interesate în cursul procedurii administrative (Hotărârea Tribunalului din 20 octombrie 1999, Swedish Match Philippines/Consiliul, T-171/97, Rec., p. II-3241, punctul 82). În plus, nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt sau de drept pertinente diferite, cerințele de motivare trebuind să fie apreciate în special în raport cu contextul actului și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia (Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 1995, Ferchimex/Comisia, T-164/94, Rec., p. II-2681, punctul 118). Este suficientă prezentarea de către Consiliu a faptelor și a argumentelor juridice care au o importanță esențială în economia regulamentului (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 1996, Asia Motor France și alții/Comisia, T-387/94, Rec., p. II-961, punctele 103 și 104).
- 46 În speță, Consiliul a explicat, în considerentul (41) al regulamentului atacat, precum și la punctul 41 din documentul de informare finală, în primul rând, că profitul folosit pentru stabilirea prețului de export în etapa provizorie a fost cel al importatorului afiliat în cauză, în al doilea rând, că, potrivit unei practici constante a instituțiilor Uniunii, profitul care urma să fie utilizat trebuia să se bazeze pe cel realizat de importatori

independenți și, în al treilea rând, că marja de profit folosită în etapa provizorie a trebuit să fie, așadar, corectată, conducând la o ușoară creștere a profitului folosit, în condițiile în care reclamantele afirmau că nivelul profitului a fost supraevaluat.

47 Contrar celor pretinse de reclamante, din considerentul (41) al regulamentului atacat, precum și din punctul 41 din documentul de informare finală rezultă în mod clar și neechivoc că decizia instituțiilor, luată în etapa adoptării măsurilor antidumping definitive, de a respinge utilizarea marjei de profit reale a importatorului afiliat reclamantelor și de a stabili prețul de export pe baza marjei de profit noționale pe care ar fi realizat-o un importator independent este consecința directă a legăturii existente între reclamante și importatorul acestora. Astfel, instituțiile au comunicat reclamantelor faptul că apreciau că era mai rezonabil să recurgă la marja de profit noțională a importatorilor neafiliați decât la marja de profit a importatorului afiliat.

48 În plus, trebuie să se remarce că, în observațiile cu privire la documentul de informare finală, reclamantele au contestat decizia instituțiilor de a utiliza o marjă de profit noțională, demonstrând astfel că înțeleseseră perfect raționamentul instituțiilor și erau în măsură să își protejeze drepturile. În special, în primul rând, acestea au prezentat motivele pentru care apreciau că utilizarea în speță a marjei de profit a unei societăți neafiliate era neoportună. În al doilea rând, acestea au explicat că marja de profit reală a importatorului afiliat era fiabilă și judicioasă. În al treilea rând, acestea au subliniat că, deși exista o practică constantă a Comisiei de a recurge la marja de profit noțională a unui importator independent, nicio dispoziție a regulamentului de bază nu interzicea Comisiei să recurgă la marja de profit reală a unei societăți afiliate.

49 Prin urmare, al doilea aspect al primului motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al treilea aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantelor

Argumentele părților

- 50 Reclamantele susțin că Consiliul a adus atingere dreptului lor la apărare în măsura în care, ca urmare a nemotivării, acestea nu au avut posibilitatea să își apere în mod util interesele. Astfel, anterior prezentării memoriului în apărare, Consiliul nu ar fi oferit niciodată reclamantelor posibilitatea de a prezenta observații cu privire la argumentele Consiliului în susținerea utilizării marjei de profit noționale. În special, Consiliul ar fi explicat abia în etapa memoriului în apărare natura erorii săvârșite, în etapa regulamentului provizoriu, în momentul stabilirii marjei de profit reale, eroare de care reclamantele ar fi fost informate doar la 3 martie 2008, ulterior adoptării regulamentului atacat.
- 51 Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

- 52 Din jurisprudență reiese că cerințele care decurg din respectarea dreptului la apărare se impun nu numai în cadrul procedurilor susceptibile să conducă la aplicarea unor sancțiuni, ci și în cadrul procedurilor de anchetă care preced adoptarea regulamentelor antidumping, care pot afecta întreprinderile în cauză în mod direct și individual și pot implica pentru acestea consecințe nefavorabile (Hotărârea Curții din 27 iunie 1991, Al-Jubail Fertilizer/Consiliul, C-49/88, Rec., p. I-3187, punctul 15). În special,

întreprinderilor interesate trebuie să li se fi oferit posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își exprime în mod util punctul de vedere asupra realității și a pertinentei faptelor și a circumstanțelor invocate și asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale privind existența unei practici de dumping și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta (Hotărârea Al-Jubail Fertilizer/Consiliul, citată anterior, punctul 17).

53 În lumina considerațiilor de mai sus trebuie să se verifice dacă Consiliul a încălcat dreptul la apărare al reclamantelor.

54 În primul rând, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia Consiliul nu le-ar fi oferit niciodată, anterior depunerii memoriului în apărare, posibilitatea de a prezenta observații cu privire la argumentele sale în susținerea utilizării marjei de profit noționale, trebuie să se amintească, astfel cum s-a arătat la punctele 47 și 48 de mai sus, că, atât punctul 41 din documentul de informare finală, cât și considerentul (41) al regulamentului atacat indicau în mod clar și neechivoc că decizia instituțiilor de a respinge utilizarea marjei de profit reale a importatorului afiliat reclamantelor fusese consecința directă a legăturii existente între reclamante și importatorul acestora. În plus, în observațiile cu privire la documentul de informare finală, reclamantele au contestat decizia instituțiilor de a utiliza o marjă de profit noțională. Rezultă că reclamantele nu numai că au avut posibilitatea de a-și exprima în mod util punctul de vedere cu privire la utilizarea unei marje de profit noționale, dar că, în plus, și-au exprimat efectiv punctul de vedere în această privință.

55 În ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia Consiliul nu le-ar fi oferit nicio explicație referitoare la natura erorii săvârșite în momentul stabilirii marjei de profit reale anterior prezentării memoriului în apărare, trebuie să se precizeze că

marja de profit reală a fost utilizată pentru stabilirea prețului de export, în cadrul instituirii măsurilor antidumping provizorii. În schimb, din considerentul (41) al regulamentului atacat reiese că în etapa instituirii măsurilor antidumping definitive a fost utilizată o marjă de profit noțională. Or, reclamantele nu au demonstrat în ce măsură explicațiile pe care, în opinia lor, le-au primit tardiv erau pertinente pentru apărarea propriilor interese în cadrul adoptării regulamentului atacat.

56 Rezultă că nu a fost săvârșită nicio încălcare a dreptului la apărare al reclamantelor.

57 În consecință, al treilea aspect al primului motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al patrulea aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări

Argumentele părților

58 În replică, reclamantele susțin că Consiliul nu și-a îndeplinit obligația de diligență și a încălcat principiul bunei administrări. Astfel, din memoriul în apărare ar rezulta că Consiliul ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere pe care reclamantele ar fi fost împiedicate să o conteste în cerere, dat fiind faptul că Consiliul nu ar fi examinat argumentele acestora în timp util.

59 Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

60 Potrivit articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, aplicabil Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din acest statut, și articolului 44 alineatul (1) literele (c) și (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, orice cerere introductivă trebuie să cuprindă obiectul litigiului, concluziile reclamantului și expunerea sumară a motivelor invocate. Această expunere trebuie să fie suficient de clară și de precisă pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului, să se pronunțe asupra acțiunii. În vederea garantării securității juridice și a unei bune administrări a justiției, este necesar, pentru ca o acțiune să fie admisibilă, ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care aceasta se întemeiază să rezulte, cel puțin în mod sumar, dar coerent și comprehensibil, chiar din textul cererii introductive (Hotărârea Tribunalului din 6 mai 1997, Guérin automobiles/Comisia, T-195/95, Rec., p. II-679, punctul 20, și Hotărârea din 3 februarie 2005, Chiquita Brands și alții/Comisia, T-19/01, Rec., p. II-315, punctul 64).

61 Or, elementele de fapt și de drept pe care se întemeiază reclamanțele pentru susținerea prezentei critici nu rezultă într-un mod comprehensibil din înscrisurile acestora. Astfel, reclamanțele pretind că, întrucât Consiliul nu a examinat argumentele lor în timp util, acestea ar fi fost împiedicate să conteste o eroare vădită de apreciere. Reclamanțele nu precizează totuși nici argumentele la care se referă și nici despre ce eroare vădită de apreciere este vorba.

- 62 Prin urmare, al patrulea aspect al primului motiv trebuie respins ca inadmisibil și, în consecință, trebuie respins primul motiv în întregime.

2. Cu privire la al doilea motiv, referitor la angajamentul de prețuri oferit de Silmak

Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament

Argumentele părților

- 63 Reclamantele susțin că Consiliul a încălcat principiul egalității de tratament, în măsura în care acesta a comunicat anticipat Silmak documentul de informare provizorie, oferindu-i astfel acesteia posibilitatea de a propune un angajament de prețuri. Acestea arată că Consiliul a omis să le comunice simultan documentul respectiv, deși acestea se aflau într-o situație identică cu cea a Silmak. În plus, reclamantele susțin că, potrivit Hotărârii Curții din 11 iulie 1990, Sermes (C-323/88, Rec., p. I-3027, punctele 46 și 47), o „discriminare” nu se poate motiva pe baza unor diferențieri în statutul juridic al părților în cauză, cu excepția existenței unei baze legislative care să justifice aceste diferențieri. Or, Consiliul însuși s-ar referi la o practică constantă, iar nu la un act juridic.
- 64 Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

- 65 Principiul egalității de tratament interzice, pe de o parte, tratarea în mod diferit a unor situații similare și, pe de altă parte, tratarea în același mod a unor situații diferite, în afară de cazul în care motive obiective justifică un astfel de tratament [Hotărârea Curții din 27 ianuarie 2005, Europe Chemi-Con (Deutschland)/Consiliul, C-422/02 P, Rec., p. I-791, punctul 33].
- 66 În această privință, Tribunalul consideră că reclamantele și Silmak nu puteau fi considerate ca aflându-se în situații similare.
- 67 Astfel, trebuie să se amintească faptul că Consiliul explică în înscrieri că instituțiile au acționat în temeiul principiilor formulate în concluziile Consiliului European de la Essen (Germania), din 9 și 10 decembrie 1994, precum și în temeiul articolului 36 alineatul (2) din Acordul de stabilizare și de asociere dintre Comunitățile Europene și statele lor membre, pe de o parte, și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, pe de altă parte (JO 2004, L 84, p. 13, denumit în continuare „ASA”). În temeiul acestor principii, Comisia ar fi instituit o practică constantă în cazul anchetelor antidumping privind țările candidate la aderare, potrivit căreia, cu aproximativ două luni anterior instituirii măsurilor provizorii, aceasta informează Consiliul de stabilizare și de asociere, guvernul respectiv și producătorii-exportatori cu privire la faptele pe baza cărora Comisia intenționează să recomande instituirea unor măsuri provizorii. Consiliul precizează că această informare, care privește numai faptele prin care este dovedit dumpingul, urmărește în principal să ofere exportatorului posibilitatea de a înainta o ofertă de angajament de prețuri.
- 68 Trebuie să se sublinieze faptul că, astfel cum a remarcat și Consiliul, articolul 36 alineatul (2) din ASA prevede, pe de o parte, că Consiliul de stabilizare și de asociere trebuie informat cu privire la cazul de dumping de îndată ce a fost inițiată o anchetă antidumping și, pe de altă parte, în situația în care nu se pune capăt dumpingului sau

în cazul în care nu se găsește o altă soluție satisfăcătoare în termen de 30 de zile de la notificarea cazului către Consiliul de stabilizare și de asociere, pot fi adoptate măsuri adecvate. Din această dispoziție reiese că trebuie să aibă loc în mod necesar schimburi între Comisie și producătorii-exportatori cu sediul în Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, anterior instituirii unor măsuri antidumping provizorii, fără de care nu poate fi avută în vedere nicio soluție satisfăcătoare în sensul acestei dispoziții. Pentru același motiv, din această dispoziție reiese că considerentele și faptele esențiale pe baza cărora instituțiile intenționează să recomande instituirea unor măsuri antidumping provizorii trebuie cunoscute de producătorii-exportatori, întrucât, în lipsa acestora, ar putea fi dificil pentru aceștia din urmă să propună o soluție satisfăcătoare.

69 Întrucât Silmak este un producător cu sediul în Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, acesta a beneficiat de aplicarea acestei dispoziții și a primit anticipat documentul de informare provizorie, ceea ce i-a permis să facă o ofertă de angajament de prețuri Comisiei. În consecință, comunicarea anticipată a documentului amintit către Silmak nu constituie o încălcare a egalității de tratament, în condițiile în care această societate se afla, ținând seama de aplicarea articolului 36 alineatul (2) din ASA, într-o situație diferită de cea a reclamantelor.

70 Această concluzie nu poate fi contestată prin argumentul reclamantelor întemeiat pe Hotărârea Sermes, punctul 63 de mai sus.

71 Astfel, pe de o parte, contrar celor pretinse de reclamante, Curtea nu afirmă în mod general în această hotărâre că o „discriminare” se poate justifica pe baza unor diferențieri în statutul juridic al părților în cauză doar cu condiția existenței unei baze legislative care să justifice aceste diferențieri. În cauza care a determinat pronunțarea acestei hotărâri, reclamanta afirma că aplicarea unor dispoziții speciale referitoare la comerțul intern german, care permiteau realizarea exporturilor Republicii Democratice

Germane către Republica Federală Germania cu scutire de taxe antidumping, conducea la o „discriminare”. În hotărâre, Curtea a răspuns că diferența de tratament evidențiată de Sermes avea temeiul juridic în cadrul unui protocol care face parte integrantă din tratat și, prin urmare, nu putea fi considerată o „discriminare”. Astfel, Curtea s-a limitat, așadar, să afirme că faptul că un protocol care face parte integrantă din tratat prevedea dispoziții speciale referitoare la comerțul intern german constituia un motiv obiectiv care justifică un tratament mai favorabil pentru producătorii-exportatori stabiliți în Republica Democrată Germană, potrivit jurisprudenței citate la punctul 65 de mai sus.

72 Pe de altă parte și în orice caz, trebuie să se constate că, în speță, astfel cum s-a arătat la punctul 68 de mai sus, diferența de tratament dintre Silmak și reclamante se întemeie pe un text normativ, și anume articolul 36 alineatul (2) din ASA.

73 Cu titlu suplimentar, trebuie să se sublinieze că reclamantele nu au dovedit corespunzător cerințelor legale că o constatare a unui „tratament discriminatoriu” în ceea ce privește divulgarea documentului de informare provizorie ar fi fost în măsură să afecteze legalitatea regulamentului atacat, justificând astfel anularea acestuia. Întrebate cu privire la această problemă în ședință, reclamantele au amintit că au explicat în înscrisuri că, din cauza acestui „tratament discriminatoriu”, Consiliul constata în regulamentul atacat o obligație de a plăti taxele antidumping pentru o perioadă de cinci ani și jumătate în ceea ce privește reclamantele și doar pentru o perioadă de cinci ani în ceea ce privește Silmak.

74 Or, pe de o parte, dacă presupunem că această afirmație trebuie interpretată în sensul că regulamentul atacat trebuie anulat, în măsura în care le privește pe reclamante,

în condițiile în care Silmak ar fi trebuit să fie de asemenea supusă unei obligații de a plăti taxele antidumping pentru o perioadă de cinci ani și jumătate, este necesar să se amintească faptul că, potrivit jurisprudenței, respectarea principiului egalității de tratament sau al nediscriminării, astfel cum a fost amintit la punctul 65 de mai sus, trebuie conciliată cu respectarea principiului legalității, ceea ce implică faptul că nimeni nu poate invoca, în beneficiul său, o nelegalitate săvârșită în favoarea altei persoane (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 4 iulie 1985, Williams/Curtea de Conturi, 134/84, Rec., p. 2225, punctul 14 și jurisprudența citată, Hotărârea Tribunalului din 14 mai 1998, Cascades/Comisia, T-308/94, Rec., p. II-925, punctul 259, și Hotărârea Tribunalului din 20 martie 2002, LR AF 1998/Comisia, T-23/99, Rec., p. II-1705, punctul 367). Prin urmare, reclamantele nu pot întemeia cererea de anulare a regulamentului atacat, în măsura în care le privește, pe împrejurarea că regulamentul menționat impune Silmak, în mod nelegal, o obligație de plată pe o perioadă de numai cinci ani.

75 Pe de altă parte, dacă presupunem că această afirmație trebuie interpretată în sensul că regulamentul atacat trebuie anulat, în măsura în care le privește pe reclamante, în condițiile în care acestea ar fi trebuit să fie supuse, ca și Silmak, unei obligații de plată a taxelor antidumping pentru o perioadă de numai cinci ani, este necesar să se amintească, astfel cum rezultă din considerentul (132) al regulamentului atacat, că reclamantele au propus Comisiei un angajament de prețuri și că acest angajament a fost respins de aceasta din urmă. Or, reclamantele nu au invocat niciun argument prin care să dovedească faptul că angajamentul de prețuri pe care acestea l-ar fi putut oferi mai devreme, concomitent cu Silmak, ar fi avut un conținut diferit de cel pe care acestea l-au oferit după comunicarea documentului de informare finală și, prin urmare, ar fi avut șanse mai mari să fie acceptat de Comisie. În consecință, constatarea unui „tratament discriminatoriu” în favoarea Silmak nu era, în orice caz, susceptibilă să justifice anularea regulamentului atacat.

76 Având în vedere ansamblul considerațiilor precedente, primul aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 6 alineatul (7), a articolului 8 alineatul (4) și a articolului 20 alineatul (1) din regulamentul de bază

Argumentele părților

- 77 Reclamantele susțin că articolul 20 alineatul (1), articolul 6 alineatul (7) și articolul 8 alineatul (4) din regulamentul de bază [devenite articolul 20 alineatul (1), articolul 6 alineatul (7) și articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1225/2009] au fost încălcate de Consiliu.
- 78 În primul rând, reclamantele arată că articolul 20 alineatul (1) din regulamentul de bază prevede că documentul de informare provizorie poate fi comunicat exportatorilor doar în urma instituirii unor măsuri antidumping provizorii și a unei solicitări scrise. Or, potrivit reclamantelor, deși Silmak nu a adresat Comisiei nicio solicitare scrisă de comunicare a documentului de informare provizorie, aceasta din urmă i l-a comunicat la 11 iulie 2007, cu mult înaintea adoptării regulamentului provizoriu.
- 79 În al doilea rând, reclamantele susțin că angajamentul de prețuri propus de Silmak pe baza divulgării nelegale a documentului de informare provizorie nu a fost depus la dosarul neconfidențial al procedurii decât ulterior publicării oficiale a regulamentului provizoriu, ceea ce, potrivit reclamantelor, contravine articolului 6 alineatul (7) și articolului 8 alineatul (4) din regulamentul de bază. Astfel, reclamantele ar fi luat cunoștință despre angajamentul de prețuri doar din regulamentul provizoriu și ar fi fost în măsură să examineze versiunea sa neconfidențială abia la 3 septembrie 2007.

80 Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

81 În primul rând, în ceea ce privește motivul întemeiat pe încălcarea articolului 20 alineatul (1) din regulamentul de bază, trebuie să se amintească faptul că acest articol privește informarea părților. Mai precis, articolul menționat prevede pentru părțile în cauză posibilitatea de a cere să fie informate cu privire la faptele și la motivele principale pe baza cărora s-au instituit măsurile provizorii și organizează modalitățile practice. Astfel, articolul 20 alineatul (1) din regulamentul de bază prevede că cererile de informare trebuie adresate în scris de îndată ce au fost instituite măsuri provizorii, iar informarea trebuie transmisă în scris cât mai repede posibil.

82 Totuși, nimic din modul de redactare a acestui articol nu permite să se concluzioneze, după cum susțin reclamantele, că documentul de informare provizorie nu poate fi comunicat exportatorilor decât în urma instituirii măsurilor antidumping provizorii și a unei solicitări scrise. Dacă din articolul 20 alineatul (1) din regulamentul de bază se poate deduce că părțile în cauză nu pot solicita comunicarea documentului de informare înaintea instituirii măsurilor provizorii și trebuie să adreseze solicitarea în scris, acest articol nu interzice Comisiei să ia inițiativa de a comunica documentul respectiv înaintea instituirii măsurilor provizorii și fără ca o cerere scrisă să îi fi fost adresată în acest scop.

83 În consecință, critica invocată de reclamante se întemeiază pe o interpretare eronată a articolului 20 alineatul (1) din regulamentul de bază și, prin urmare, trebuie respinsă.

84 În al doilea rând, în ceea ce privește critica întemeiată pe încălcarea articolului 6 alineatul (7) și a articolului 8 alineatul (4) din regulamentul de bază, trebuie să se amintească, pe de o parte, că, în esență, articolul 6 alineatul (7) din regulamentul de bază prevede că părțile în cauză pot solicita, prin cerere scrisă, să li se permită să consulte dosarul neconfidențial al procedurii și pot formula observații cu privire la elementele conținute în dosarul respectiv, aceste observații trebuind luate în considerare de Comisie. Pe de altă parte, articolul 8 alineatul (4) din regulamentul de bază prevede că părțile care oferă un angajament sunt obligate să furnizeze o versiune neconfidențială a acestui angajament, astfel încât acesta să poată fi comunicat părților implicate în anchetă.

85 Trebuie să se observe din nou că nimic din modul de redactare a acestor dispoziții nu sprijină afirmația reclamantelor potrivit căreia faptul că angajamentul de prețuri oferit de Silmak a fost depus la dosarul neconfidențial al procedurii abia ulterior publicării oficiale a regulamentului provizoriu ar contraveni articolului 6 alineatul (7) și articolului 8 alineatul (4) din regulamentul de bază. Deși aceste dispoziții prevăd, pe de o parte, obligația părților care au oferit un angajament de prețuri de a furniza o versiune neconfidențială a acestui angajament și, pe de altă parte, obligația Comisiei de a acorda acces la respectiva versiune neconfidențială părților în cauză care au făcut o solicitare în scris în acest sens, acestea nu conțin nicio indicație și, *a fortiori*, nicio obligație în ceea ce privește momentul la care trebuie să se depună copia angajamentului de prețuri la dosarul neconfidențial al procedurii.

86 În consecință, precum critica anterioară, este necesar să se considere că prezenta critică se întemeiază pe o interpretare eronată a articolului 6 alineatul (7) și a articolului 8 alineatul (4) din regulamentul de bază și, prin urmare, trebuie respinsă.

87 În plus, trebuie să se precizeze că o neregularitate de procedură, precum cea invocată de reclamante în speță, nu poate conduce la anularea regulamentului atacat decât în măsura în care este de natură să afecteze în mod concret dreptul acestora la apărare și,

astfel, conținutul regulamentului menționat (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 10 iulie 1980, Distillers Company/Comisia, 30/78, Rec., p. 2229, punctul 26).

- 88 Or, reclamantele nu au invocat niciun argument prin care să dovedească faptul că angajamentul de prețuri pe care l-ar fi putut oferi mai devreme, după consultarea angajamentului Silmak și a documentului de informare provizorie, pe de o parte, ar fi avut un conținut diferit de cel pe care acestea l-au oferit după comunicarea documentului de informare finală și, pe de altă parte, ar fi avut șanse mai mari de a fi acceptat de Comisie. Prin urmare, reclamantele nu au demonstrat că regulamentul atacat ar fi avut un conținut diferit, în ceea ce le privește, în lipsa neregularităților invocate de acestea.
- 89 Având în vedere considerațiile de mai sus, al doilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al treilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

Argumentele părților

- 90 Reclamantele susțin că Consiliul nu și-a îndeplinit obligația de motivare. Astfel, cu toate că, în observațiile lor cu privire la documentul de informare provizorie, acestea au invocat o încălcare a principiului egalității de tratament, Consiliul nu le-ar fi explicat în niciun moment, nici chiar în regulamentul atacat, motivele pentru care

a divulgat anticipat documentul de informare provizorie sau pentru care a inițiat discuții cu privire la angajamentul de prețuri și a adoptat angajamentul respectiv.

⁹¹ Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

⁹² Prezentă critică trebuie analizată în lumina jurisprudenței citate la punctele 44 și 45 de mai sus.

⁹³ În speță, Comisia a prezentat, în considerentele (175) și (180) ale regulamentului provizoriu, motivele pentru care apreciasse că oferta de angajament a Silmak era acceptabilă. Consiliul a explicat de asemenea, în considerentele (130)-(132) ale regulamentului atacat, motivele pentru care hotărâse să nu accepte angajamentele oferite de patru producători-exportatori și să retragă acceptarea angajamentului oferit de Silmak. Astfel, instituțiile au respectat cerințele stabilite de jurisprudența citată la punctele 44 și 45 de mai sus.

⁹⁴ În schimb, potrivit acestei jurisprudențe și contrar celor pretinse de reclamante, Consiliul nu era obligat să răspundă la observațiile acestora cu privire la încălcarea principiului egalității de tratament care decurge din divulgarea anticipată a documentului de informare provizorie. Astfel, deși motivele pentru care sunt acceptate sau sunt respinse angajamentele de prețuri oferite Comisiei sunt indispensabile în economia regulamentului atacat, nu se poate afirma că aceasta ar fi situația și în cazul motivelor comunicării anticipate a documentului de informare finală către Silmak. În această privință trebuie să se amintească faptul că s-a stabilit deja la punctele 73-75 de mai sus că constatarea existenței unei încălcări a principiului egalității de tratament în

cea ce privește divulgarea anticipată a documentului respectiv nu era în măsură să afecteze legalitatea regulamentului atacat. Prin urmare, presupunând că reclamantele au obținut explicații cu privire la motivele divulgării anticipate a documentului de informare provizorie, astfel de explicații nu le-ar fi lămurit în ceea ce privește motivele pentru care angajamentul de prețuri al acestora fusese respins, iar angajamentul Silmak fusese acceptat în etapa provizorie și ulterior respins în etapa definitivă. Cu alte cuvinte, motivele divulgării anticipate a documentului de informare provizorie nu pot fi considerate un temei al regulamentului atacat, astfel încât, în lipsa unor explicații cu privire la aceste motive, regulamentul menționat nu poate fi înțeles de reclamante.

95 În consecință, al treilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al patrulea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantelor

Argumentele părților

96 Reclamantele consideră că dreptul lor la apărare a fost încălcat în măsura în care angajamentul de prețuri al Silmak nu a fost depus la dosarul neconfidențial în timp util, cu alte cuvinte, în momentul în care datele neconfidențiale erau utile în vederea exercitării dreptului la apărare de către părțile în cauză. Astfel, în timp ce Consiliul pretinde că a depus angajamentul respectiv la dosarul neconfidențial la 3 august 2007, reclamantele observă că pe copia angajamentului de care au luat cunoștință din dosarul neconfidențial figurează data de 3 septembrie 2007, ceea ce ar însemna că în

realitate nu a fost depus la dosarul neconfidențial înainte de această dată. Pentru acest motiv, reclamantele nu ar fi fost în măsură să propună un angajament de prețuri anterior adoptării măsurilor provizorii, iar dreptul la apărare al acestora ar fi fost încălcat.

97 Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

98 Trebuie să se amintească faptul că, potrivit jurisprudenței la care se face trimitere la punctul 52 de mai sus, întreprinderile interesate trebuie să fi avut posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își exprime în mod util punctul de vedere. Reiese de asemenea din jurisprudență că nu poate fi vorba despre o încălcare a dreptului la apărare dacă se dovedește că, în pofida neregularității săvârșite de instituții, reclamantele au avut posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își exprime în mod util punctul de vedere (Hotărârea Tribunalului din 19 noiembrie 1998, *Champion Stationery și alții/Consiliul*, T-147/97, Rec., p. II-4137, punctul 79). În sfârșit, revine reclamantului sarcina de a demonstra că, în lipsa neregularității amintite, acesta ar fi putut să își asigure apărarea într-un mod mai eficient (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 8 iulie 1999, *Hercules Chemicals/Comisia*, C-51/92 P, Rec., p. I-4235, punctul 81, și Hotărârea Curții din 15 octombrie 2002, *Limburgse Vinyl Maatschappij și alții/Comisia*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P-C-252/99 P și C-254/99 P, Rec., p. I-8375, punctul 318).

99 În speță, reclamantele pretind că versiunea neconfidențială a angajamentului de prețuri oferit de Silmak ar fi trebuit depusă la dosarul procedurii la 3 august 2007, anterior adoptării regulamentului provizoriu. Însă acestea nu explică în ce măsură, pe de o parte, neregula respectivă le-ar fi împiedicat să își exprime punctul de vedere în mod util și, pe de altă parte, în lipsa neregularității amintite, în ce măsură ar fi putut să își asigure o apărare mai eficientă. În această privință, deși reclamantele nu au avut acces la versiunea neconfidențială a angajamentului de prețuri oferit de Silmak

anterior adoptării regulamentului provizoriu, acestea au fost totuși în măsură să prezinte Comisiei un astfel de angajament, așa cum se menționează în considerentul (132) al regulamentului atacat, după comunicarea documentului de informare finală. Reclamantele nu au invocat niciun element prin care să demonstreze că angajamentul pe care l-ar fi putut oferi mai devreme, după consultarea angajamentului Silmak, pe de o parte, ar fi avut un conținut diferit de cel pe care l-au oferit după comunicarea documentului de informare finală și, pe de altă parte, ar fi avut șanse mai mari să fie acceptat de Comisie. Prin urmare, este necesar să se considere că reclamantele nu și-ar fi asigurat apărarea într-un mod mai eficient dacă ar fi avut acces la angajamentul Silmak anterior adoptării regulamentului provizoriu.

100 În consecință, nu se poate reproșa instituțiilor nicio încălcare a dreptului la apărare al reclamantelor. Rezultă că se impune respingerea celui de al patrulea aspect al celui de al doilea motiv ca neîntemeiat.

101 Având în vedere considerațiile de mai sus, al doilea motiv trebuie respins în totalitate.

3. Cu privire la al treilea motiv, referitor la stabilirea prejudiciului

Argumentele părților

102 Reclamantele susțin că Consiliul a încălcat articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază [devenit articolul 3 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1225/2009], în condițiile în care cea mai mare parte a industriei comunitare nu ar fi suferit niciun

prejudiciu. Astfel, nu s-ar contesta că FerroAtlántica SL și FerroPem SAS, doi producători comunitari de ferosiliciu care reprezentau, în perioada de anchetă, o parte considerabilă a industriei comunitare, în ceea ce privește capacitatea de producție și volumul producției, nu ar fi suferit niciun prejudiciu în această perioadă, din moment ce producția lor, vânzările și nivelul de utilizare a capacității au fost constante, ba chiar au crescut. Cu toate acestea, Consiliul ar fi apreciat, în temeiul articolului 4 și al articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază [devenite articolul 4 și articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1225/2009], că trebuie să stabilească prejudiciul semnificativ cauzat industriei comunitare în ansamblul său. Astfel, potrivit reclamanțelor, Consiliul a săvârșit în mod vădit mai multe „erori importante”.

103 În primul rând, s-ar săvârși o eroare de drept prin afirmația că aprecierea prejudiciului impune Consiliului să ia în considerare numai factorii economici care afectează în mod identic toți membrii industriei comunitare. În această privință, reclamantele invocă faptul că, deși articolul 3 din regulamentul de bază impune în mod efectiv ca prejudiciul să fie stabilit pentru industria comunitară, această dispoziție nu precizează dacă Comisia trebuie să se întemeieze numai pe performanța, determinată ca medie ponderată, a tuturor producătorilor comunitari sau dacă aceasta trebuie să țină în egală măsură seama de performanța personală a fiecărui producător comunitar.

104 În al doilea rând, reclamantele amintesc faptul că Consiliul este obligat să demonstreze existența unui prejudiciu important, în sensul articolului 3 alineatele (1) și (6) din regulamentul de bază [articolul 3 alineatul (1) din regulamentul de bază devenit articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1225/2009]. Mai întâi, potrivit reclamanțelor, atunci când cea mai mare parte a industriei comunitare nu a suferit niciun prejudiciu, nu poate exista niciun prejudiciu important cauzat industriei comunitare, din punct de vedere juridic sau al situației de fapt. În continuare, potrivit reclamanțelor, măsurile impuse în astfel de condiții sunt disproporționate. În sfârșit, acestea susțin că stabilirea existenței unui prejudiciu important cauzat industriei comunitare,

a cărei parte majoritară nu a suferit în fapt niciun prejudiciu, nu poate fi considerată ca întemeiată pe o „probă credibilă și de încredere” și efectuată într-un mod echitabil. Or, articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază [devenit articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009] ar impune ca o asemenea stabilire să se întemeieze pe o probă pozitivă și pe o examinare obiectivă a impactului asupra industriei comunitare a importurilor despre care se pretinde că fac obiectul unui dumping.

105 În al treilea rând, reclamantele consideră, pe de o parte, că abordarea Consiliului care constă în stabilirea prejudiciului pe baza rezultatelor medii ponderate ale industriei comunitare în ansamblul său nu este prevăzută de regulamentul de bază și, *a fortiori*, nu este prevăzută de regulamentul menționat ca fiind unica metodă care să permită stabilirea existenței unui prejudiciu. Pe de altă parte, în ipoteza în care abordarea Consiliului care constă în stabilirea prejudiciului pe baza rezultatelor medii ponderate ale industriei comunitare în ansamblul său ar fi corectă, o astfel de abordare ar fi contrară principiului interzicerii abuzului de drept, care este un principiu general al dreptului Uniunii, astfel cum este consacrat de jurisprudență.

106 Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

107 Reclamantele contestă, în esență, concluzia Consiliului potrivit căreia industria comunitară a suferit un prejudiciu, în condițiile în care, în opinia acestora, producția, vânzările și nivelul de utilizare a capacității a doi producători comunitari, care reprezentau cea mai mare parte a industriei comunitare, au fost constante, ba chiar

au crescut. Astfel, acestea susțin că Consiliul a încălcat articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază.

108 Examinarea celui de al treilea motiv necesită o abordare în două etape. În primul rând, trebuie să se interpreteze articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază și, mai general, articolul 3 din regulamentul menționat, care privește stabilirea existenței unui prejudiciu, în vederea stabilirii obligațiilor pe care această din urmă dispoziție le impune instituțiilor în ceea ce privește metoda de evaluare a prejudiciului. În al doilea rând, trebuie să se verifice dacă, în speță, instituțiile au acționat în conformitate cu principiile prevăzute de această dispoziție, inclusiv în ceea ce privește situația Ferro-Pem și a FerroAtlántica, astfel cum este descrisă de reclamante.

109 În primul rând, în ceea ce privește interpretarea articolului 3 alineatul (6) din regulamentul de bază, despre care reclamantele pretind că a fost încălcat, trebuie să se sublinieze că această dispoziție prevede trei principii. *Primo*, analiza prejudiciului implică din partea instituțiilor ca acestea să demonstreze efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei comunitare. *Secundo*, această dispoziție precizează că tocmai impactul volumului și/sau al nivelului prețurilor importurilor care fac obiectul unui dumping trebuie analizat. *Tertio*, prejudiciul trebuie să fie important.

110 În schimb, această dispoziție nu descrie metoda care trebuie urmată de instituții la analizarea impactului volumului și/sau al prețului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei comunitare. În această privință trebuie să se facă trimitere la articolul 3 alineatele (2) și (5) din regulamentul de bază. Articolul 3 alineatul (2) din acest regulament prevede, în general, că stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă. Articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază prevede că examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei comunitare respective implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei industrii. Acesta conține o listă neexhaustivă a respectivilor factori și

indici economici pertinenti și precizează că unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză.

- 111 Prin urmare, dintr-o interpretare coroborată a alineatelor (2), (5) și (6) ale articolului 3 din regulamentul de bază rezultă, în esență, că stabilirea prejudiciului implică o examinare obiectivă, care se bazează pe elemente de probă pozitive, a impactului volumului și/sau al nivelului prețurilor importurilor care fac obiectului unui dumping asupra situației industriei comunitare, această examinare constând într-o evaluare a factorilor și indicilor economici pertinenti pentru situația industriei în cauză.
- 112 Trebuie să se mai precizeze că noțiunea de industrie comunitară, la care face trimitere articolul 3 alineatele (2), (5) și (6) din regulamentul de bază, este definită la articolul 4 alineatul (1) din același regulament [devenit articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1225/2009], care prevede că se înțelege prin „industrie comunitară” totalitatea producătorilor comunitari de produse similare sau cei dintre ei ale căror producții constituie un procent semnificativ, în sensul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază [devenit articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1225/2009], din producția comunitară totală a acestor produse.
- 113 Articolul 5 din regulamentul de bază privește deschiderea procedurii antidumping. Alineatul (4) al acestui articol prevede că se consideră că plângerea care a stat la baza deschiderii anchetei antidumping a fost depusă de industria comunitară sau în numele acesteia în cazul în care ea este susținută de producători comunitari ale căror producții reprezintă în total mai mult de 50 % din producția totală a produsului în cauză realizată de industria comunitară.

- 114 În consecință, din analiza dispozițiilor menționate la punctele 109-113 de mai sus rezultă că, pe de o parte, deși examinarea instituțiilor trebuie să conducă la concluzia că prejudiciul cauzat industriei comunitare este important, nu se poate impune ca toți factorii și indicii economici pertinenti să demonstreze o tendință negativă. Pe de altă parte, instituțiile trebuie să evalueze impactul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra situației industriei comunitare în ansamblul său – respectiv asupra tuturor producătorilor comunitari sau cel puțin asupra situației producătorilor comunitari care au susținut deschiderea procedurii antidumping, ale căror producții reprezintă în total mai mult de 50 % din producția totală a produsului în cauză realizată de industria comunitară –, însă acestea sunt libere în ceea ce privește alegerea metodei care urmează a fi utilizată pentru atingerea acestui rezultat. Cu titlu de exemplu, astfel cum arată reclamantele, instituțiile pot alege să dovedească atât existența unui prejudiciu cauzat fiecărui producător comunitar, cât și existența unui astfel de prejudiciu pe baza datelor, reunite sau ponderate, ale tuturor producătorilor comunitari care formează industria comunitară în sensul articolului 4 alineatul (1) și al articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- 115 În al doilea rând, trebuie să se verifice dacă, în speță, analiza efectuată de instituții a fost conformă cu articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază și, mai general, cu articolul 3 din același regulament, astfel cum a fost interpretat la punctele 109-114 de mai sus.
- 116 În această privință, trebuie amintit, cu titlu introductiv, că, în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o putere largă de apreciere datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care acestea trebuie să le analizeze (a se vedea Hotărârea Curții din 27 septembrie 2007, *Ikea Wholesale*, C-351/04, Rep., p. I-7723, punctul 40 și jurisprudența citată, și Hotărârea Curții din 3 septembrie 2009, *Mosaer Baer India/Consiliul*, C-535/06 P, Rep., p. I-7051, punctul 85).
- 117 Potrivit jurisprudenței, stabilirea existenței unui prejudiciu adus industriei comunitare presupune aprecierea unor situații economice complexe, iar controlul judiciar

al unei astfel de aprecieri trebuie să se limiteze, așadar, la verificarea respectării normelor de procedură, a acurateții faptelor reținute, a absenței vreunei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a absenței unui abuz de putere (Hotărârea Moser Baer India/Consiliul, punctul 116 de mai sus, punctul 86).

118 În acest context, trebuie să se observe că analiza prejudiciului a fost efectuată de instituții pe baza datelor referitoare la șase producători comunitari, inclusiv Ferro-Pem și FerroAtlántica. Trebuie să se mai sublinieze că explicațiile furnizate de Comisie în această privință, care figurează în considerentele (77) și (78) ale regulamentul provizoriu, nu sunt contestate de reclamante. Astfel, Comisia a explicat că existau, în perioada de anchetă, șapte producători comunitari de ferosiliciu, că plângerea aflată la originea procedurii antidumping care a determinat adoptarea regulamentul atacat a fost depusă de cinci producători comunitari, că un al șaselea producător comunitar a decis să susțină procedura cooperând în anchetă și că cel de al șaptelea producător nu a luat nicio poziție și nici nu a furnizat informații. Potrivit Comisiei, cei șase producători din Comunitate care au cooperat reprezentau 95 % din producția comunitară de ferosiliciu în perioada de anchetă.

119 Pe această bază, instituțiile au analizat evoluția factorilor și a indicilor economici relevanți, din punctul de vedere al situației industriei comunitare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază. Această analiză a fost efectuată pe baza datelor reunite sau ponderate, în funcție de tipul de factor sau de indice economic, ale celor șase producători comunitari care au cooperat la procedură. Astfel, în considerentele (91)-(106) ale regulamentul provizoriu, Comisia a analizat printre altele evoluția producției comunitare, a capacității de producție, a utilizării capacității, a stocurilor, a vânzărilor, a cotelor de piață, a prețurilor medii ponderate, a profitabilității, a fluxului de lichidități, a investițiilor, a ratei de rentabilitate a investițiilor, a capacității de obținere a capitalului, a ocupării forței de muncă, a productivității și a salariilor. Datele numerice care figurează în aceste considerente nu sunt contestate de reclamante. În considerentele (107)-(109) ale regulamentul

provizoriu, Comisia a concluzionat că, deși anumiți indici economici au fost constanți sau au indicat o tendință pozitivă, situația întregii industriei comunitare s-a deteriorat semnificativ în perioada analizată. Această analiză a fost confirmată în întregime de Consiliu în considerentul (82) al regulamentului atacat.

- 120 Mai exact, analiza evoluției producției, a utilizării capacității și a vânzărilor, efectuată în considerentele (91), (93) și, respectiv, (95) ale regulamentului provizoriu, a indicat tendințe negative, chiar dacă, astfel cum susțin reclamantele, informațiile furnizate de FerroPem și FerroAtlántica, care erau incluse în analiză, erau constante sau indicau o evoluție pozitivă.
- 121 În consecință, trebuie arătat că metodologia utilizată de instituții în cadrul acestei analize, respectiv utilizarea unor date reunite sau ponderate, este conformă cu articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază și, mai general, cu articolul 3 din regulamentul menționat, astfel cum a fost interpretat la punctele 109-114 de mai sus. Rezultă că, întrucât niciunul dintre argumentele invocate de reclamante nu este de natură să demonstreze că această analiză este afectată de o eroare vădită de apreciere, analiza respectivă nu poate fi repusă în discuție.
- 122 Astfel, în primul rând, argumentul potrivit căruia se săvârșește o eroare de drept dacă se afirmă că aprecierea prejudiciului impune Consiliului să ia în considerare numai factorii economici care afectează în mod identic toți membrii industriei comunitare este lipsit de relevanță, întrucât Consiliul nu s-a limitat, astfel cum s-a stabilit la punctele 119 și 120 de mai sus, să ia în considerare numai factorii economici care afectează în mod identic toți membrii industriei comunitare.

- 123 În al doilea rând, argumentul potrivit căruia stabilirea existenței unui prejudiciu important cauzat industriei comunitare, a cărei parte majoritară nu a suferit în fapt niciun prejudiciu, nu ar putea fi considerată ca întemeiată pe o „probă credibilă și de încredere” și efectuată într-un mod echitabil nu ne convinge. Astfel, pe de o parte, la punctele 119 și 120 de mai sus s-a stabilit că datele FerroPem și ale FerroAtlántica fuseseră luate în considerare și că analiza efectuată de instituții era în totalitate în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază și, mai general, cu articolul 3 din regulamentul de bază. Pe de altă parte, reclamantele nu au invocat niciun element pentru a demonstra că respectiva analiză era viciată de o eroare vădită de apreciere, de exemplu, că datele FerroPem și ale FerroAtlántica referitoare la producție, la vânzări și la capacitatea de producție ar fi trebuit ponderate, iar nu reunite.
- 124 În al treilea rând, întrucât este imprecisă, critica reclamantelor întemeiată pe un abuz de drept trebuie să fie declarată inadmisibilă, în conformitate cu articolul 21 primul paragraf din Statutul Curții, aplicabil Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din statutul menționat, și potrivit articolului 44 alineatul (1) literele (c) și (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, astfel cum este interpretat de jurisprudența la care se face trimitere la punctul 60 de mai sus.
- 125 Rezultă că al treilea motiv trebuie respins în parte ca neîntemeiat și în parte ca inadmisibil.

4. Cu privire la al patrulea motiv, referitor la analiza legăturii de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu

- 126 Al patrulea motiv cuprinde șase aspecte.

Cu privire la primul aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la incidența asupra industriei comunitare a retragerii de pe piața comunitară a producătorilor din țări terțe, a reorientării și a reducerii producției anumitor producători comunitari

Argumentele părților

¹²⁷ În primul rând, reclamantele susțin că respectivele concluzii ale Consiliului referitoare la efectul volumului de importuri care fac obiectul unui dumping asupra industriei comunitare, care figurează în considerentele (112)-(114) ale regulamentului provizoriu și sunt confirmate în considerentul (86) al regulamentului atacat, sunt vădit eronate și contrare articolului 3 alineatul (6) din regulamentul de bază. Astfel, reclamantele amintesc că, în observațiile cu privire la documentul de informare provizorie, au demonstrat că, deși industria suferise un prejudiciu, acesta nu putea fi consecința importurilor care fac obiectul unui dumping, din moment ce aceste importuri nu au permis să se preia vreo cotă de piață care nu a fost eliberată în mod voluntar de producătorii comunitari de ferosiliciu.

¹²⁸ *Primo*, în această privință, reclamantele consideră că au demonstrat, pe de o parte, că creșterea volumului de importuri care fac obiectul unui dumping decurgea, în mare parte, din „golul” de pe piața comunitară rămas ca urmare a retragerii unor producători din Norvegia, din Islanda și din Venezuela, precum și din imposibilitatea producătorilor comunitari de ferosiliciu de a satisface cererea corespunzătoare a utilizatorilor comunitari. Pe de altă parte, restul creșterii volumului de importuri care fac obiectul unui dumping s-ar explica prin faptul că OFZ a.s., un producător de ferosiliciu, s-ar fi orientat spre producția unui alt produs, că Huta Laziska S.A., un producător comunitar important, și-ar fi redus în mod semnificativ producția ca urmare a unui litigiu serios între acesta și furnizorul său de energie și că Vargön Alloys AB, un alt producător comunitar de ferosiliciu, și-ar fi redus producția ca urmare a costurilor ridicate ale energiei.

- 129 *Secundo*, reclamantele adaugă că, chiar dacă s-ar dovedi exact faptul că înlocuirea ferosiliciului din țări terțe nu se aflase la originea unei diminuări a cotei de piață a industriei comunitare, a capacității sale neutilizate și a prețurilor subcotate, acest lucru nu ar implica, în sine, că importurile care fac obiectul unui dumping constituie o cauză materială a acestor performanțe slabe. Astfel, creșterea importurilor din Venezuela și din Islanda ar fi cauza principală a reducerii producției industriei comunitare, ca și măsurile voluntare ale producătorilor comunitari luate în urma litigiilor cu furnizorii de energie și a creșterii costurilor de producție.
- 130 În al doilea rând, în replică, reclamantele susțin, în temeiul articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere la stabilirea importanței și a cauzei reducerilor voluntare ale producției de către producătorii din industria comunitară. Mai precis, afirmațiile Consiliului potrivit cărora Huta Laziska ar fi trecut la producția de silicomangan din cauza întreruperilor de curent și ar fi încetat producția de ferosiliciu ar fi contrare datelor care figurează în dosarul prezentat de reclamante și de autoarea plângerii, afirmația Consiliului potrivit căreia OFZ nu și-ar fi reorientat producția către silicomangan ar contrazice declarațiile autoarei plângerii, precum și situația financiară a OFZ, afirmația Consiliului potrivit căreia Vargön Alloys nu dispunea de posibilitatea tehnică de a-și reorienta producția către ferocrom ar fi eronată, astfel cum ar demonstra situația financiară a acestei societăți, iar aceeași situație financiară ar fi permis reclamantelor să susțină că Vargön Alloys decisese să oprească producția din cauza întreruperilor de curent.
- 131 În al treilea rând, tot în replică, reclamantele afirmă că reprezintă o încălcare a dreptului lor la apărare faptul că susținerile Consiliului la care se face trimitere la punctul 130 de mai sus, cu privire la Huta Laziska și la OFZ, sunt menționate pentru prima oară în memoriul în apărare.
- 132 În al patrulea rând, reclamantele susțin că Consiliul nu și-a îndeplinit obligația de diligență, astfel cum se prevede, printre altele, în Hotărârea Tribunalului din 13 iulie

2006, Shandong Reipu Biochemicals/Consiliul (T-413/03, Rec., p. II-2243, punctul 49), și nici obligația de motivare. Astfel, în documentul de informare finală, ca răspuns la argumentele invocate de reclamante, așa cum sunt prezentate la punctul 128 de mai sus, Consiliul ar fi recunoscut că importurile în litigiu fuseseră în măsură să înlocuiască importurile din țări terțe. Cu toate acestea, în cadrul aprecierii existenței unei legături de cauzalitate, acesta ar fi afirmat că creșterea importurilor care fac obiectul unui dumping „a coincis de asemenea cu un declin considerabil al volumelor de vânzări ale industriei comunitare (-37%), precum și cu o pierdere importantă a cotei de piață (-11%), ceea ce [ar urmări] să demonstreze efectiv o legătură de cauzalitate puternică între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria comunitară”. Or, acest raționament nu ar fi decât o reluare a concluziei formulate deja în stadiul regulamentului provizoriu și nu ar răspunde argumentelor reclamantelor, ceea ce, în opinia acestora din urmă, ar demonstra că Consiliul nu a analizat aceste argumente cu diligența necesară și nici nu a furnizat o motivare suficientă.

133 Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

— Cu privire la critica referitoare la cotele de piață eliberate de producători din țări terțe și de producători din Comunitate

134 În esență, reclamantele susțin că instituțiile au săvârșit o eroare vădită de apreciere și au încălcat articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază ignorând că importurile care fac obiectul unui dumping preluaseră cotele de piață eliberate în prealabil de producători din țări terțe și de producători din Comunitate.

- 135 În această privință, pe de o parte, trebuie să se amintească faptul că articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază prevede că trebuie să se demonstreze că volumul și/sau prețul importurilor care fac obiectul unui dumping au avut un impact asupra industriei comunitare.
- 136 Pe de altă parte, potrivit unei jurisprudențe constante, problema dacă industria comunitară a suferit un prejudiciu și dacă acesta poate fi imputat importurilor care fac obiectul unui dumping, precum și problema dacă alți factori cunoscuți au contribuit la prejudiciul suferit de industria comunitară presupun evaluarea unor aspecte economice complexe, pentru care instituțiile dispun de o largă putere de apreciere. Rezultă de aici că controlul efectuat de instanța Uniunii cu privire la aprecierile instituțiilor trebuie să se limiteze la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a faptelor reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 14 martie 2007, Aluminium Silicon Mill Products/Consiliul, T-107/04, Rep., p. II-669, punctul 71, și Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2008, HEG și Graphite India/Consiliul, T-462/04, Rep., p. II-3685, punctul 120).
- 137 În lumina considerațiilor de mai sus, trebuie să se sublinieze că, în considerentele (112)-(114) ale regulamentului provizoriu, Comisia a indicat, în mod clar și precis, motivele pentru care aprecia că importurile care fac obiectul unui dumping avuseseră un impact negativ semnificativ asupra situației industriei comunitare.
- 138 Astfel, Comisia a indicat mai întâi, în considerentul (112) al regulamentului provizoriu, elementele de fapt pe care aceasta își întemeiase concluzia: volumul importurilor care au făcut obiectul unui dumping a crescut semnificativ în perioada analizată, iar cotele lor de piață corespunzătoare pe piața Comunității au crescut în egală măsură; deși prețurile medii ale acestor importuri au crescut în perioada analizată, acestea au rămas mult mai scăzute față de cele practicate de industria comunitară în aceeași perioadă; în perioada de anchetă, prețurile medii ale importurilor care au făcut obiectul

unui dumping au determinat subcotarea prețurilor practicate de industria comunitară cu 3,7 % până la 11 %, în funcție de producătorul-exportator în cauză, cu excepția a trei producători-exportatori care au cooperat, în cazul cărora nu a fost identificată nicio subcotare, iar prețurile practicate de industria comunitară au înregistrat o depreciere.

¹³⁹ În continuare, în considerentul (113) al regulamentului provizoriu, Comisia a efectuat analiza acestor elemente de fapt. În această privință, a subliniat că creșterea volumului de importuri la prețuri mici și câștigul în cotă de piață în perioada analizată a coincis cu deteriorarea situației industriei comunitare. În plus, în opinia Comisiei, industria comunitară nu a putut să își majoreze prețurile de vânzare până la nivelul necesar acoperirii integrale a costurilor din cauza subcotării prețurilor sale, în perioada de anchetă, ca urmare a importurilor care au făcut obiectul dumpingului.

¹⁴⁰ Această analiză a fost confirmată de Consiliu în considerentele (85) și (86) ale regulamentului atacat.

¹⁴¹ Reclamantele contestă respectiva analiză. Acestea apreciază că nu este posibil ca importurile care fac obiectul unui dumping să stea la baza prejudiciului, din moment ce acestea din urmă nu au făcut decât să preia cote de piață care fuseseră eliberate înainte, pe de o parte, de producătorii-exportatori norvegieni, islandezi și venezueleni și, pe de altă parte, de trei producători comunitari de ferosiliciu, OFZ, Huta Laziska și Vargön Alloys, care și-ar fi redus sau și-ar fi reorientat producția.

142 Afirmarea reclamantelor nu este însă convingătoare pentru două motive.

143 În primul rând, aceasta nu este susținută de elemente de probă suficiente. Astfel, reclamanțele fac trimitere, printre altele, la observațiile lor cu privire la documentul de informare provizorie, în cadrul căruia pretind că au prezentat elemente de probă de natură să demonstreze, pe de o parte, că cea mai mare parte a creșterii volumului de importuri care fac obiectul unui dumping decurgea din „golul” de pe piața comunitară rămas ca urmare a retragerii unor producători din Norvegia, din Islanda și din Venezuela, precum și din imposibilitatea producătorilor comunitari de ferosiliciu de a satisface cererea corespunzătoare a utilizatorilor comunitari și, pe de altă parte, că restul creșterii volumului de importuri care fac obiectul unui dumping se explica prin deciziile OFZ, Huta Laziska și Vargön Alloys de a-și reduce sau de a-și reorienta producția.

144 Or, trebuie să se observe că reclamanțele au prezentat probe că, în 2005 și în perioada de anchetă, importurile din Norvegia se diminuaseră. Acestea au prezentat de asemenea un tabel pentru a demonstra că, în 2005, importurile din Islanda și din Venezuela se diminuaseră, dar și că acestea crescuseră în 2006. În același mod, reclamanțele au prezentat probe că OFZ, Huta Laziska și Vargön Alloys își redusese sau își reorientaseră producția și că, în ceea ce privește Huta Laziska, diminuarea era cauzată de un litigiu cu furnizorul său de energie electrică.

145 În afara situației Huta Laziska, trebuie să se constate că reclamanțele nu furnizează nicio probă că diminuarea importurilor din Norvegia, din Islanda și din Venezuela, ca și reducerea producției comunitare nu au fost cauzate de importurile care fac obiectul unui dumping.

- 146 În plus, reclamantele nu demonstrează o corespondență exactă și precisă între creșterea volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și volumul eliberat de producătorii-exportatori norvegieni, islandezi și venezueleni, precum și de OFZ, Huta Laziska și Vargön Alloys.
- 147 În al doilea rând, reclamantele realizează numai o prezentare lacunară și parțială a faptelor și fac abstracție de evoluția mai multor factori economici importanți.
- 148 Mai întâi, reclamantele nu țin seama de influența prețului. Or, trebuie să se precizeze, astfel cum a remarcat și Consiliul, că dezvoltarea volumului importurilor trebuie să fie evaluată în legătură cu prețurile importurilor care fac obiectul unui dumping și prin compararea acestora din urmă atât cu prețurile importurilor din țări terțe, cât și cu prețurile practicate de industria comunitară. În speță, importurile din țări terțe a căror retragere ar fi creat un „gol” pe piață se caracterizau prin prețuri mai mari decât cele ale importurilor care fac obiectul unui dumping. În plus, prețurile industriei comunitare au fost subcotate ca urmare a acestor importuri.
- 149 În continuare, reclamantele nu țin seama de faptul că cota de piață a industriei comunitare s-a redus. Or, dacă importurile care fac obiectul unui dumping ar fi ocupat doar cotele de piață abandonate de producătorii-exportatori cu sediul în alte țări terțe, cota de piață a industriei comunitare ar fi rămas constantă. În consecință, reclamantele ar fi trebuit să demonstreze că cota de piață pierdută de industria comunitară în perioada analizată corespundea reducerilor producției OFZ, Huta Laziska și Vargön Alloys, ceea ce acestea nu au făcut.
- 150 În sfârșit, reclamantele au făcut abstracție de faptul că producătorii comunitari dispuneau de capacitate de producție neutilizată. Or, reclamantele afirmă că producătorii comunitari au decis în mod voluntar să nu utilizeze această capacitate, însă nu demonstrează acest lucru.

151 În consecință, trebuie să se constate că niciunul dintre argumentele invocate de reclamante nu este de natură să demonstreze că analiza instituțiilor, care figurează în considerentele (112)-(114) ale regulamentului provizoriu și este confirmată în considerentele (85) și (86) ale regulamentului atacat, este afectată de o eroare vădită de apreciere și încalcă articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază.

152 Rezultă că prezenta critică trebuie respinsă ca neîntemeiată.

— Cu privire la critica referitoare la importanța și la cauza reducerilor voluntare ale producției de către producătorii din industria comunitară

153 Reclamantele susțin că, în esență, explicațiile furnizate de Consiliu în memoriul în apărare, cu privire la evaluarea importanței și a cauzei reducerii și reorientării producției de către OFZ, Huta Laziska și Vargön Alloys, constituie o eroare vădită de apreciere pe care nu au avut posibilitatea să o invoce în cerere.

154 Trebuie să se observe că această critică are același obiect ca și critica anterioară, și anume constatarea unei erori vădite de apreciere și a unei încălcări a articolului 3 alineatul (6) din regulamentul de bază, în condițiile în care instituțiile ar fi efectuat o evaluare eronată a impactului volumului de importuri care fac obiectul unui dumping asupra industriei comunitare și, în special, ar fi omis să țină seama de faptul că OFZ, Huta Laziska și Vargön Alloys își redusese și își reorientaseră în mod voluntar producția.

155 În măsura în care critica anterioară a fost respinsă ca neîntemeiată, prezenta critică trebuie respinsă pentru aceleași motive.

— Cu privire la critica întemeiată pe o încălcare a dreptului la apărare al reclamantelor

- 156 Reclamantele pretind, în esență, că explicațiile furnizate de Consiliu în memoriul în apărare cu privire la importanța și la cauza reducerii și a reorientării producției de către OFZ, Huta Laziska și Vargön Alloys au fost prezentate pentru prima oară în memoriul respectiv, ceea ce ar constitui o încălcare a dreptului lor la apărare.
- 157 Prezenta critică trebuie analizată în lumina jurisprudenței prezentate la punctele 52 și 98 de mai sus. Or, potrivit acestei jurisprudențe, are loc o încălcare a dreptului la apărare numai în situația în care, din cauza unei neregularități săvârșite de instituții, reclamantele nu au fost în măsură să își exprime în mod util punctul de vedere în cursul procedurii administrative.
- 158 În speță, trebuie să se observe că reclamantele au avut ocazia, în cursul procedurii antidumping, să își exprime în mod util punctul de vedere. Astfel, observațiile acestora cu privire la documentul de informare provizorie și cele cu privire la documentul de informare finală conțin considerații esențiale cu privire la faptul că producătorii comunitari și-au redus în mod voluntar producția.
- 159 În plus, în documentul de informare finală, instituțiile au răspuns la elementele invocate de reclamante în observațiile lor cu privire la documentul de informare provizorie. Prin urmare, nu a fost săvârșită nicio neregularitate de către instituțiile care, în memoriul în apărare, doar răspund la elementele invocate de reclamante în cererea introductivă.

160 În consecință, prezenta critică trebuie respinsă ca neîntemeiată.

— Cu privire la critica întemeiată pe o încălcare a obligației de diligență și a obligației de motivare

161 În esență, reclamantele afirmă că Consiliul și-a încălcat obligația de diligență și obligația de motivare, întrucât documentul de informare finală ar conține un raționament, cu privire la impactul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei comunitare, care ar constitui doar o reluare a concluziei formulate deja în stadiul regulamentului provizoriu și nu ar răspunde argumentelor formulate de acestea în observațiile cu privire la documentul de informare provizorie.

162 În această privință, trebuie să se sublinieze că reclamantele nu pot invoca nerespectarea obligației de diligență și încălcarea obligației de motivare în condițiile în care acestea contestă în realitate temeinicia concluziei instituțiilor. Astfel, împrejurarea că reclamantele apreciază că explicațiile furnizate de instituții nu sunt satisfăcătoare nu demonstrează nicidecum că acestea din urmă au încălcat obligația de diligență și obligația de motivare.

163 În plus, trebuie să se amintească faptul că, la punctul 159 de mai sus, s-a constatat că documentul de informare finală răspunsese la afirmațiile formulate de reclamante în observațiile cu privire la documentul de informare provizorie, în ceea ce privește impactul asupra industriei comunitare al importurilor care fac obiectul unui dumping. În consecință, nicio încălcare a obligației de diligență și a obligației de motivare nu poate fi reproșată Consiliului.

- 164 Rezultă că prezenta critică trebuie respinsă ca neîntemeiată și, în consecință, primul aspect al celui de al patrulea motiv trebuie respins în întregime.

Cu privire la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la cauzele prejudiciului suferit în mod individual de membrii industriei comunitare

Argumentele părților

- 165 Reclamantele susțin că Consiliul a încălcat articolul 3 alineatele (5) și (6) din regulamentul de bază prin refuzul de a examina legătura de cauzalitate la nivelul producătorilor comunitari priviți individual și prin afirmația, cuprinsă în considerentele (63)-(65) ale regulamentului atacat, că o astfel de analiză a legăturii de cauzalitate trebuie efectuată la nivelul industriei comunitare în ansamblul său.
- 166 În susținerea acestei afirmații, care, potrivit reclamantelor, este distinctă de cel de al treilea motiv, pe de o parte, acestea observă că articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază nu impune autorităților însărcinate cu efectuarea anchetei să examineze numai factorii economici care au afectat în mod similar toți producătorii comunitari. Această dispoziție ar impune nu numai evaluarea tuturor factorilor economici, ci și efectuarea acestei evaluări în raport cu „situația acestei industrii”, care ar fi o noțiune mult mai vastă decât noțiunea „industrie comunitară”. În mod similar, potrivit reclamantelor, articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază trebuie coroborat cu articolul 3 alineatul (5) din același regulament, astfel încât nu s-ar putea demonstra că importurile care fac obiectul unui dumping se află la originea unui prejudiciu important fără ca toți factorii economici care influențează situația industriei comunitare să

fi fost luați în considerare, ceea ce ar însemna că nu este posibil să se ignore factori economici despre care s-a demonstrat că afectează producătorii comunitari în mod diferit. Reclamantele adaugă că, dacă acești factori ar fi ignorați, ar fi mult mai ușor să se concluzioneze că există o legătură de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și orice prejudiciu, în temeiul coincidenței în timp a importurilor respective și a prejudiciului.

¹⁶⁷ Pe de altă parte, reclamantele susțin că au prezentat numeroase elemente de probă de natură să demonstreze că, în primul rând, potrivit datelor referitoare la producția celor doi producători comunitari care reprezentau cea mai mare parte a industriei comunitare, importurile care fac obiectul unui dumping nu conduseseră la o scădere a producției, în al doilea rând, patru producători comunitari care reprezentau cea mai mare parte a industriei comunitare puseseră în aplicare creșteri de prețuri importante și, în al treilea rând, Huta Laziska, unul dintre principalii producători comunitari, își redusese producția cu 60 000 de tone, având în vedere dificultățile de aprovizionare cu energie electrică. Consiliul nu ar fi contestat aceste fapte.

¹⁶⁸ Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

¹⁶⁹ Deși prezentul aspect al celui de al patrulea motiv are ca obiect repunerea în discuție a temeiniciei evaluării efectuate de către instituții a legăturii de cauzalitate, trebuie să se arate că toate argumentele invocate de reclamante în susținerea acestui aspect, cu excepția unuia dintre ele, privesc, în esență, evaluarea prejudiciului suferit de industria comunitară. Astfel, numai argumentul cu privire la Huta Laziska s-a referit la analiza legăturii de cauzalitate, din moment ce reclamantele urmăresc să demonstreze că prejudiciul suferit de acest producător comunitar nu a fost cauzat

de importurile care fac obiectul unui dumping, ci de dificultățile de aprovizionare cu energie electrică. În schimb, discuția referitoare la articolul 3 alineatele (5) și (6) din regulamentul de bază nu privește analiza legăturii de cauzalitate, ci evaluarea factorilor prejudiciului. Aceeași este situația argumentelor referitoare la producția celor doi producători comunitari care reprezentau cea mai mare parte a industriei comunitare, precum și la creșterile de prețuri puse în aplicare de cei patru producători comunitari care reprezentau de asemenea cea mai mare parte a industriei comunitare.

170 În aceste condiții, în primul rând, în ceea ce privește argumentele privind, în esență, evaluarea prejudiciului, trebuie să se amintească faptul că, la punctele 118-123 de mai sus, s-a demonstrat că metodologia utilizată de instituții în vederea evaluării prejudiciului suferit de industria comunitară era conformă cu articolul 3 din regulamentul de bază și că datele numerice referitoare la producția comunitară, la capacitatea de producție, la utilizarea capacității, la stocuri, la vânzări, la cote de piață, la prețuri medii ponderate, la profitabilitate, la flux de lichidități, la investiții, la rata de rentabilitate a investițiilor, la capacitatea de obținere a capitalului, la ocuparea forței de muncă, la productivitate și la salarii nu erau contestate de reclamante.

171 Rezultă că nu se poate considera că instituțiile au ignorat anumiți factori economici care, potrivit reclamantelor, indică tendințe divergente în funcție de producătorii comunitari. În special, în ceea ce privește evoluția producției și a prețurilor, instituțiile au ținut în mod corect seama de datele referitoare la toți producătorii comunitari care au cooperat la anchetă.

172 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentul referitor la Huta Laziska, trebuie să se observe în prealabil că analiza existenței unei legături de cauzalitate nu trebuie să se efectueze neapărat la nivelul industriei comunitare în ansamblul său, așa încât niciun

prejudiciu cauzat unui singur producător comunitar de un alt factor decât importurile care fac obiectul unui dumping nu ar putea fi luat în considerare. Astfel, în cadrul analizei numite de „neatribuire”, avută în vedere la articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază [devenit articolul 3 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1225/2009], instituțiile trebuie, pe de o parte, să examineze toți ceilalți factori cunoscuți care au cauzat un prejudiciu industriei comunitare, în același timp cu importurile care fac obiectul unui dumping, și, pe de altă parte, să se asigure că prejudiciul cauzat de acești alți factori nu este imputat importurilor respective. Articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază nu precizează că această examinare trebuie să țină seama numai de un prejudiciu cauzat de alți factori industriei comunitare în ansamblul său. Având în vedere obiectivul acestei dispoziții, și anume să se asigure că instituțiile disociază și disting efectele prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unui dumping de cele ale celorlalți factori, este posibil ca, în anumite condiții, să fie necesar ca un prejudiciu cauzat în mod individual unui producător comunitar de un alt factor decât importurile care fac obiectul unui dumping să fie luat în considerare, întrucât a contribuit la prejudiciul constatat pentru industria comunitară în ansamblul său.

173 Or, trebuie să se constate că prejudiciul suferit de Huta Laziska din cauza dificultăților de aprovizionare cu energie electrică a fost luat în considerare în mod corect în considerentul (101) al regulamentului atacat. Astfel, Consiliul a explicat în considerentul amintit că, chiar dacă datele referitoare la acest producător ar fi excluse din evaluarea prejudiciului, tendințele observate pentru industria comunitară vor continua să arate existența unui prejudiciu. Însă reclamantele nu au încercat să demonstreze că această din urmă considerație era afectată de o eroare vădită de apreciere.

174 Prin urmare, se impune să se constate că argumentul reclamantelor referitor la situația Huta Laziska nu poate fi dezvoltat și că, având în vedere ansamblul considerațiilor precedente, prezentul aspect al celui de al patrulea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al treilea aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la reducerea producției industriei comunitare

Argumentele părților

175 Reclamantele apreciază că concluzia Consiliului potrivit căreia importurile care fac obiectul unui dumping au provocat o reducere a producției industriei comunitare este vădit eronată, din moment ce majoritatea producătorilor comunitari nu ar fi redus producția.

176 Astfel, reclamantele amintesc că au prezentat elemente de probă de natură să demonstreze că FerroAtlántica și FerroPem, doi producători comunitari care reprezentau cea mai mare parte a industriei comunitare, nu își redusese ră producția, în pofida importurilor care fac obiectul unui dumping. Or, potrivit reclamantelor, dacă importurile în litigiu ar fi avut prin ele însele un impact negativ asupra producției industriei comunitare, o asemenea evoluție negativă ar fi trebuit să fie observată pentru fiecare dintre producătorii comunitari. Întrucât datele care figurează în dosarul de procedură indică evoluții foarte diferite în funcție de producătorii comunitari, „concluzia simplistă” potrivit căreia importurile care fac obiectul unui dumping ar fi înregistrat o creștere semnificativă care a condus la scăderea simultană a producției industriei comunitare ar trebui să fie invalidată.

177 Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

- 178 Reclamantele pretind, în esență, că concluzia Consiliului, potrivit căreia importurile care fac obiectul unui dumping au provocat o reducere a producției industriei comunitare este vădit eronată, din moment ce doi producători care reprezentau majoritatea producătorilor comunitari nu și-ar fi redus producția.
- 179 Trebuie să se sublinieze că, deși prezentul aspect are drept obiect repunerea în discuție a temeiniciei evaluării efectuate de către instituții a legăturii de cauzalitate, în timp ce al treilea motiv are ca obiect contestarea temeiniciei stabilirii prejudiciului, nu este mai puțin adevărat că argumentele pe care reclamantele le dezvoltă în cadrul prezentului aspect sunt identice cu cele dezvoltate în cadrul celui de al treilea motiv. Rezultă că trebuie să se constate că aceste argumente sunt neîntemeiate, pentru motivele prezentate la punctele 107-123 de mai sus.
- 180 Rezultă că prezentul aspect al celui de al patrulea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al patrulea aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la impactul creșterii costurilor suportate de industria comunitară

Argumentele părților

- 181 În primul rând, reclamantele susțin că afirmațiile, făcute în regulamentul provizoriu și în regulamentul atacat, potrivit cărora, pe de o parte, prețul energiei a crescut peste

tot în lume, inclusiv în țările în cauză, în unele cazuri chiar într-o proporție mai ridicată decât în Europa, și, pe de altă parte, prezența importurilor la preț scăzut care fac obiectul unui dumping nu permiseseră industriei comunitare să transfere creșterea costurilor asupra clienților săi rezultă din erori vădite de apreciere.

182 Mai întâi, reclamantele apreciază că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește impactul creșterii costurilor de producție. În această privință, reclamantele amintesc că au furnizat în timpul anchetei elemente de probă de natură să demonstreze, pe de o parte, că costurile unitare de manoperă suportate de industria comunitară crescuseră în medie cu 45 % pe tonă și, pe de altă parte, că costurile de energie crescuseră pentru toți producătorii comunitari, cu excepția unuia dintre aceștia, cu peste 10 %. În plus, reclamantele ar fi dovedit că aceste costuri înregistraseră o creștere mult mai semnificativă în Uniune decât în alte părți ale lumii, inclusiv în țările vizate de procedura antidumping. Or, Consiliul nici nu a luat în considerare, nici nu a contestat aceste elemente de probă.

183 Apoi, reclamantele afirmă că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere a rolului cererii sectorului siderurgic în ceea ce privește posibilitatea industriei comunitare de a transfera creșterea costurilor asupra consumatorilor. În această privință, reclamantele amintesc că, pe baza unui grafic din care rezultă lipsa unei corelații între producția mondială de oțel brut și prețurile contractuale ale ferosiliciului în Uniune, Consiliul a afirmat în documentul de informare finală că cererea producătorilor de oțel nu avusese niciun rol în stabilirea prețurilor, din moment ce, la nivel comunitar, prețul ferosiliciului era, în anumite perioade, în scădere, în pofida unei creșteri a cererii sectorului siderurgic.

184 Or, potrivit reclamantelor, pe de o parte, graficul utilizat de Consiliu dovedește că prețurile au evoluat în ansamblu în paralel cu cererea de oțel. Pe de altă parte,

Consiliul nu ar fi utilizat graficul corespunzător și ar fi trebuit să analizeze evoluția producției comunitare de oțel în raport cu evoluția prețurilor ferosiliciului pe piața comunitară. Această analiză ar fi demonstrat că evoluția prețurilor comunitare ale ferosiliciului se raporta exact la evoluția producției comunitare de oțel, că producția comunitară de oțel constituia principalul factor determinant al prețului ferosiliciului și că, în consecință, cererea producătorilor de oțel limitase posibilitățile de transfer al creșterii costurilor de producție asupra consumatorilor.

¹⁸⁵ În al doilea rând, reclamantele pretind că Consiliul a încălcat obligația de diligență și obligația de motivare, în măsura în care, deși acestea furnizaseră, în timpul anchetei, numeroase elemente de probă cu privire la creșterea costurilor de producție, Consiliul nici nu a contestat, nici nu a răspuns la aceste argumente.

¹⁸⁶ Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

— Cu privire la critica întemeiată pe erori vădite de apreciere

¹⁸⁷ Reclamantele pretind, în esență, că Consiliul a săvârșit erori vădite de apreciere în cadrul evaluării impactului creșterii costurilor suportate de industria comunitară.

188 În această privință, trebuie să se amintească faptul că, potrivit jurisprudenței, Consiliul și Comisia au obligația de a examina dacă prejudiciul pe care înțeleg să îl rețină decurge efectiv din importuri care au făcut obiectul unui dumping și de a nu lua în considerare niciun prejudiciu care decurge din alți factori (Hotărârea Curții din 11 iunie 1992, Extramet Industrie/Consiliul, C-358/89, Rec., p. I-3813, punctul 16).

189 În plus, potrivit jurisprudenței la care s-a făcut trimitere la punctul 136 de mai sus, problema dacă alți factori decât importurile care fac obiectul unui dumping au contribuit la prejudiciul suferit de industria comunitară implică evaluarea unor chestiuni economice complexe, pentru care instituțiile dispun de o putere largă de apreciere, ceea ce implică faptul că instanța Uniunii nu poate exercita decât un control restrâns asupra acestei evaluări.

190 În acest context, trebuie să se sublinieze că instituțiile au prezentat motivele pentru care apreciau că creșterea costurilor de producție nu fusese de natură să întrerupă legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu în considerentele (131)-(133) ale regulamentului provizoriu și în considerentele (97)-(99) ale regulamentului atacat. Raționamentul acestora cuprinde trei etape. În primul rând, acestea au subliniat că creșterile costurilor observate în sectorul aliajelor au avut loc în general la scară mondială și, prin urmare, au avut aceeași incidență asupra sectorului la nivel mondial. În al doilea rând, acestea au observat că creșterile costurilor au avut loc exact în perioada analizată. În al treilea rând, acestea au constatat că, deși aceste creșteri erau compensate parțial prin creșterea prețului de vânzare, prezența importurilor la preț scăzut care fac obiectul unui dumping nu a permis industriei comunitare să repercuteze efectul total al acestor creșteri de costuri.

191 Reclamantele contestă acest raționament și amintesc că au invocat, în cursul procedurii administrative, două serii de elemente de probă care demonstrează lipsa unei

legături de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu. Pe de o parte, acestea susțin că au făcut dovada că prețurile energiei erau mai ridicate în Uniune decât la nivel internațional. Astfel, acestea fac trimitere la afirmații de ordin general formulate de Comisie în „al treilea pachet referitor la energie” și de Alliance of Energy-Intensive Industries. Pe de altă parte, reclamantele afirmă că au demonstrat că cererea de oțel a avut un rol determinant în incapacitatea industriei comunitare de a transfera creșterea costurilor asupra prețurilor. În această privință, ele prezintă un grafic ce indică evoluția producției de oțel în Comunitate în raport cu prețurile ferosiliciului în Comunitate. Potrivit reclamantelor, acest grafic demonstrează că prețurile ferosiliciului în Comunitate se raportează exact la producția de oțel în Comunitate și că, în consecință, producția de oțel în cauză constituie principalul element care influențează prețul ferosiliciului. Reclamantele opun acest grafic celui prezentat de instituții în documentul de informare finală, care dovedește lipsa unei corelații între cererea mondială de oțel și prețurile contractuale ale ferosiliciului în Comunitate.

¹⁹² Cu toate acestea, se impune constatarea că niciunul dintre elementele de probă invocate de reclamante nu este decisiv. Mai întâi, în ceea ce privește proba că prețurile energiei erau mai ridicate în Comunitate decât la nivel internațional, trebuie să se arate că reclamantele se limitează să facă trimitere la afirmații de ordin general, însă nu furnizează nicio dată numerică. Mai exact, acestea nu au efectuat o comparație precisă și numerică a prețurilor comunitare cu prețurile mondiale ale energiei și nu au dovedit nici că această creștere a prețului la energie în Comunitate era la originea prejudiciului suferit de industria comunitară.

¹⁹³ În continuare, în ceea ce privește graficul referitor la evoluția producției de oțel în Comunitate în raport cu prețurile ferosiliciului în Comunitate, trebuie să se observe că reclamantele se limitează să afirme la modul general, pe baza acestui grafic, că prețurile ferosiliciului în Comunitate reflectă exact producția de oțel. Reclamantele

nu au analizat totuși acest grafic pentru a demonstra că cererea de oțel (cu alte cuvinte, producția de oțel) evoluase de o așa natură încât producătorii comunitari nu avuseseră posibilitatea, în perioada de anchetă, să transfere creșterea costurilor de producție asupra prețurilor. În plus, este necesar să se observe că graficul indică o creștere a producției de oțel în timpul primelor trei trimestre ale perioadei de anchetă, cuprinse între 1 octombrie 2005 și 30 septembrie 2006, o reducere a acesteia având loc abia în al patrulea trimestru. Graficul arată de asemenea că prețurile ferosiliciului în Comunitate au crescut pe tot parcursul anchetei. Or, reclamantele nu explică în ce măsură creșterea producției de oțel în timpul primelor trei trimestre ale perioadei de anchetă nu era suficientă pentru a conduce la o creștere a prețurilor care să permită producătorilor comunitari de ferosiliciu să transfere creșterea costurilor de producție asupra consumatorilor.

¹⁹⁴ În consecință, elementele de probă invocate de reclamante nu sunt de natură să demonstreze că creșterea costurilor s-a aflat la originea prejudiciului suferit de industria comunitară.

¹⁹⁵ Având în vedere considerațiile de mai sus și în special raționamentul instituțiilor în cadrul regulamentului provizoriu și în cadrul regulamentului atacat și caracterul insuficient al elementelor de probă invocate de reclamante, trebuie respinse afirmațiile cu privire la erorile vădite de apreciere formulate de acestea din urmă.

¹⁹⁶ În consecință, prezenta critică trebuie respinsă ca neîntemeiată.

— Cu privire la critica întemeiată pe o încălcare a principiului bunei administrări și a obligației de motivare

¹⁹⁷ În esență, reclamantele susțin că Consiliul a încălcat obligația de diligență și obligația de motivare, în măsura în care, deși ele furnizaseră, în timpul anchetei, numeroase elemente de probă cu privire la creșterea costurilor de producție, Consiliul nu a contestat și nici nu a răspuns la prezentarea acestor elemente.

¹⁹⁸ În această privință, trebuie să se precizeze mai întâi că, contrar celor susținute de reclamante, Consiliul a răspuns la elementele invocate de acestea. Astfel, pe de o parte, instituțiile au răspuns la afirmațiile reclamantelor referitoare la costurile de producție în considerentele (131)-(133) ale regulamentului provizoriu, în documentul de informare finală, în documentul de informare finală specific CHEMK și în considerentele (97)-(99) ale regulamentului atacat. Pe de altă parte, instituțiile au răspuns la afirmațiile reclamantelor referitoare la cererea de oțel în documentul de informare finală și în documentul de informare finală specific CHEMK. Prin urmare, nicio încălcare a principiului bunei administrări și a obligației de motivare nu poate fi reproșată în mod valabil instituțiilor.

¹⁹⁹ În plus, după cum se menționează la punctul 162 de mai sus, reclamantele nu pot invoca nerespectarea obligației de diligență și nici încălcarea obligației de motivare în măsura în care contestă în realitate temeinicia concluziei instituțiilor. Astfel, împrejurarea că reclamantele apreciază că explicațiile furnizate de instituții nu sunt satisfăcătoare nu demonstrează în niciun mod că acestea din urmă au încălcat obligația de diligență și obligația de motivare.

200 Rezultă că prezenta critică trebuie respinsă ca neîntemeiată.

201 Având în vedere ansamblul considerațiilor de mai sus, al patrulea aspect al celui de al patrulea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al cincilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare în ceea ce privește analiza prejudiciului suferit de Huta Laziska

Argumentele părților

202 Reclamantele afirmă că Consiliul a încălcat obligația de motivare, astfel cum este definită, printre altele, în Hotărârea Curții din 9 ianuarie 2003, Petrotub și Republica/Consiliul (C-76/00 P, Rec., p. I-79, punctul 87), întrucât afirmația acestuia, cuprinsă în considerentul (101) al regulamentului atacat, cu privire la impactul datelor referitoare în mod special la Huta Laziska asupra stabilirii prejudiciului nu ar fi fost susținută de niciun element de probă. Potrivit reclamantelor, această afirmație constituie o „repetare”, care nu aduce nicio informație și nu furnizează niciun motiv care să poată fi verificat, în susținerea concluziei sale, iar acest lucru, în pofida cererilor formulate de reclamante în acest sens, în special în observațiile lor cu privire la documentul de informare finală, pe de o parte, și a elementelor de probă pe care acestea le-au prezentat în timpul anchetei, pe de altă parte. Aceste elemente ar demonstra că Huta Laziska, cel mai important producător comunitar de ferosiliciu, ar fi încetat să producă ferosiliciu în cursul anilor 2005-2006 ca urmare a unui litigiu cu furnizorul său de energie electrică și că, în consecință, această societate ar fi suferit un prejudiciu

care nu ar fi fost cauzat de importurile vizate de procedura de anchetă. În plus, reclamantele susțin că scăderea producției Huta Laziska a fost de o asemenea amploare încât aceasta a fost răspunzătoare pentru cea mai mare parte a scăderii producției industriei comunitare în ansamblul său.

203 În replică, reclamantele se opun observației Consiliului potrivit căreia acestea nu ar fi solicitat precizări cu privire la evaluarea prejudiciului pe care acesta din urmă îl cauzase prin excluderea datelor referitoare la Huta Laziska, după cum ar rezulta din considerentul (101) al regulamentului atacat. Astfel, la 7 ianuarie 2008, reclamantele ar fi introdus o cerere exactă în acest sens.

204 Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

205 În esență, reclamantele afirmă că Consiliul a încălcat obligația de motivare, întrucât considerentul (101) al regulamentului atacat, referitor la impactul datelor care privesc în special Huta Laziska asupra stabilirii prejudiciului, ar constitui o „repetare”, care nu aduce nicio informație și nu furnizează niciun motiv care să poată fi verificat, în susținerea concluziei sale, iar acest lucru, în pofida cererilor pe care ele le-ar fi formulat în acest sens.

206 După cum s-a menționat deja la punctul 162 de mai sus, reclamantele nu pot invoca nerespectarea obligației de motivare în măsura în care acestea contestă în realitate temeinicia concluziei instituțiilor. Astfel, împrejurarea că reclamantele apreciază că

explicațiile furnizate de instituții nu sunt satisfăcătoare nu demonstrează în niciun mod că acestea din urmă au încălcat obligația de motivare.

²⁰⁷ În plus, trebuie să se adauge că, din cuprinsul punctelor 99 și 100 din documentul de informare finală și din considerentele (100) și (101) ale regulamentului atacat, rezultă că instituțiile au apreciat că, pe de o parte, cauza prejudiciului trebuia analizată la nivelul industriei comunitare în ansamblul său și că informațiile referitoare la Huta Laziska au fost luate în considerare și că, pe de altă parte, deși datele referitoare la acest producător fuseseră excluse din analiză, tendințele observate pentru restul industriei comunitare ar fi rămas manifest negative. Deși aceste explicații pot fi, desigur, considerate concise, acestea dovedesc totuși, în mod clar și neechivoc, raționamentul instituțiilor, potrivit jurisprudenței la care s-a făcut trimitere la punctul 44 de mai sus. În orice caz, situația din cauză nu poate fi în niciun caz comparată cu cea care era în discuție în cauza care a determinat pronunțarea Hotărârii Petrotub și Republica/Consiliul, punctul 202 de mai sus, pe care reclamantele o citează în înscrisuri. Astfel, în această cauză, Curtea a constatat că Consiliul efectuase o simplă trimitere la textele comunitare, neprezentând niciun element explicativ de natură să ofere clarificări persoanelor interesate și instanței.

²⁰⁸ În sfârșit, trebuie să se observe că faptul că instituțiile nu au dat curs cererii de comunicare a evaluării prejudiciului suferit de industria comunitară prin excluderea Huta Laziska nu constituie, în sine, o încălcare a obligației de motivare.

²⁰⁹ Rezultă că al cincilea aspect al celui de al patrulea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al șaselea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare în ceea ce privește concluziile Consiliului referitoare la impactul importurilor din țări terțe

Argumentele părților

- ²¹⁰ Reclamantele susțin că Consiliul a încălcat obligația de motivare din moment ce a afirmat, în considerentul (95) al regulamentului atacat, că importurile din alte țări terțe nu au contribuit la prejudiciul suferit de industria comunitară. În această privință, reclamantele fac trimitere la observațiile lor cu privire la documentul de informare finală, în care, referindu-se la probele furnizate odată cu observațiile lor cu privire la documentul de informare provizorie, au susținut că afirmația respectivă era eronată, în măsura în care importurile provenind din Islanda și din Venezuela crescuseră foarte mult din 2005 până la efectuarea anchetei, atrăgând cu această ocazie cote de piață ce aparțineau producătorilor comunitari de ferosiliciu.
- ²¹¹ În replică, reclamantele adaugă că, în mod contrar celor afirmate de Consiliu, nu există nicio contradicție între argumentul potrivit căruia importurile din alte țări terțe au contribuit la prejudiciul suferit de industria comunitară și argumentul potrivit căruia importurile care fac obiectul unui dumping au preluat „locul eliberat” de importurile provenind din Norvegia, din Venezuela și din Islanda. Astfel, importurile care fac obiectul unui dumping ar fi înlocuit ferosiliciul din Venezuela și din Islanda între 2004 și 2005. În același timp, din 2005 până la efectuarea anchetei, respectiv într-o perioadă diferită, importurile din Venezuela și din Islanda ar fi crescut și, pentru acest motiv, ar fi afectat industria comunitară.

212 Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

213 În esență, reclamantele susțin că Consiliul a încălcat obligația de motivare, din moment ce a afirmat, în considerentul (95) al regulamentului atacat, că importurile din alte țări terțe nu au contribuit la prejudiciul suferit de industria comunitară.

214 Încă o dată, astfel cum s-a arătat în special la punctul 162 de mai sus, reclamantele nu pot invoca nerespectarea obligației de motivare în măsura în care acestea contestă în realitate temeinicia concluziei instituțiilor. Astfel, împrejurarea că reclamantele apreciază că explicațiile furnizate de instituții nu sunt satisfăcătoare nu demonstrează în niciun mod că acestea din urmă au încălcat obligația de motivare.

215 În plus, trebuie să se precizeze că instituțiile au examinat în mod detaliat, în considerentele (115)-(121) ale regulamentului provizoriu, impactul importurilor din alte țări terțe asupra situației industriei comunitare. Acestea au confirmat în considerentul (95) al regulamentului atacat analiza prezentată în regulamentul provizoriu. Mai precis, instituțiile au consacrat argumente substanțiale examinării impactului importurilor provenind din Venezuela și din Islanda în considerentele (118) și (120) ale regulamentului provizoriu. În aceste considerente, instituțiile au precizat printre altele că, deși nu se putea exclude faptul că importurile provenind din Islanda și din Venezuela au avut efect negativ asupra situației industriei comunitare, nu se putea

considera totuși că acest efect a avut o importanță apreciabilă în comparație cu volumul și cu prețurile importurilor care fac obiectul unui dumping. Rezultă că instituțiile au menționat în aceste considerente în mod clar și neechivoc raționamentul lor, astfel încât nu le poate fi reproșată în mod valabil nicio încălcare a obligației de motivare.

216 În consecință, al șaselea aspect al celui de al patrulea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

5. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantelor în ceea ce privește comunicarea informațiilor referitoare la deschiderea procedurii antidumping

Argumentele părților

217 Reclamantele susțin că Consiliul a încălcat dreptul lor la apărare, în măsura în care acesta nu ar fi dat curs cererilor formulate de acestea prin care urmăreau să obțină depunerea la dosarul neconfidențial al procedurii a unor date neconfidențiale suplimentare, referitoare la elementele de probă pe care trebuie să le conțină plângerea pentru a determina deschiderea procedurii antidumping.

218 În această privință, în primul rând, reclamantele observă că au solicitat, în observațiile cu privire la prejudiciu, prezentate la 15 ianuarie 2007, și în observațiile cu privire la documentul de informare provizorie, furnizarea de rezumate neconfidențiale ale informațiilor cuprinse în plângere și care privesc în special calculul consumului aparent, baza de calcul al marjei de dumping și costurile de producție ale societăților care au inițiat plângerea. Reclamantele precizează că aceste rezumate ar fi trebuit

să fie comunicate, pe de o parte, pentru a dovedi că asemenea informații fuseseră prezentate efectiv în plângere într-o măsură suficientă pentru a justifica afirmațiile care figurau în plângere și, pe de altă parte, pentru a permite exportatorilor vizați să examineze, sub forma unui rezumat neconfidențial, informațiile pe baza cărora Comisia a apreciat că deschiderea procedurii antidumping era necesară. Potrivit reclamantelor, în lipsa acestor rezumate, nu ar fi fost în măsură să răspundă la obiecțiile formulate de Euroalliages în plângere.

219 Mai precis, în ceea ce privește informațiile referitoare la calculul consumului aparent, reclamantele explică, pe de o parte, că plângerea conținea două serii divergente de date cu privire la consum (importuri, exporturi, vânzări, stocuri și producție), divergență care rezulta dintr-o serie de ajustări. Dată fiind această divergență, reclamantele ar fi solicitat precizări, precum și o conciliere a calculelor pentru cele două serii. Nu ar fi primit nimic din partea instituțiilor. Pe de altă parte, ca răspuns la argumentul Consiliului potrivit căruia fusese comunicată formula utilizată pentru conversia diferitor tipuri de ferosiliciu în ferosiliciu cu 75 %, reclamantele susțin, în replică, faptul că nu solicitau formula, ci justificarea utilizării unei asemenea formule într-o situație în care nu era necesară nicio formulă.

220 În ceea ce privește informațiile referitoare la baza de calcul al marjei de dumping, reclamantele arată că versiunea neconfidențială a plângerii reia în anexa C bis toate detaliile furnizate reclamantelor cu privire la dumping. Or, aceste pagini ar fi goale, ceea ce înseamnă că reclamantele nu au putut verifica dacă plângerea conținea elemente de probă cu privire la dumping și, în orice caz, dacă acestea erau suficiente.

221 În ceea ce privește informațiile referitoare la costurile de producție ale societăților care au inițiat plângerea, reclamantele precizează că, în cursul procedurii administrative, ele au stabilit o comparație a evoluției costurilor de producție la care se face

trimitere în plângere, pentru întreaga industrie comunitară, cu datele conținute în răspunsurile la chestionarul antidumping pentru fiecare producător comunitar. Comparația ar fi arătat divergențe semnificative, ceea ce ar fi determinat reclamantele să solicite Comisiei divulgarea datelor neconfidențiale ale fiecăruia dintre producătorii comunitari, astfel cum sunt cuprinse în plângere. Comisia ar fi refuzat această divulgare fără nicio justificare.

222 În al doilea rând, reclamantele afirmă că nicio „versiune neconfidențială utilă” a informațiilor pe care societățile care susțineau plângerea formulată de Euroalliales le furnizaseră nu a fost depusă la dosarul procedurii. În plus, acestea arată că, deși anumite informații au fost prezentate în cele din urmă, credibilitatea acestora este afectată de incoerența constatată între datele menționate în diferitele documente comunicate de aceste societăți.

223 Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

224 Potrivit jurisprudenței la care s-a făcut deja trimitere la punctul 52 de mai sus, în temeiul principiului respectării dreptului la apărare, întreprinderile interesate trebuie să fi avut posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își exprime în mod util punctul de vedere cu privire la realitatea și la relevanța faptelor și a circumstanțelor pretinse și cu privire la elementele de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale care privește existența unei practici de dumping și a unui prejudiciu care ar rezulta de aici. În această privință, instituțiile trebuie să ofere întreprinderilor în cauză, în măsura în care respectarea secretului comercial rămâne asigurată,

informații utile pentru apărarea intereselor acestora și alegând, dacă este cazul, din oficiu, modalitățile corespunzătoare unei asemenea comunicări (Hotărârea Al-Jubail Fertilizer/Consiliul, punctul 52 de mai sus, punctul 17).

225 În ceea ce privește secretul comercial, trebuie să se mai amintească și că articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază [devenit articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1225/2009] prevede că orice informație de natură confidențială sau care este furnizată cu titlu confidențial de către părțile unei anchete este tratată ca atare de către autorități, în cazul în care se oferă motive întemeiate. În plus, în temeiul articolului 19 alineatul (2) din regulamentul de bază [devenit articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009], părțile interesate care furnizează informații confidențiale sunt obligate să prezinte rezumate neconfidențiale, cu excepția unor situații excepționale, dacă informațiile nu pot face obiectul unor rezumate. De asemenea, potrivit aceleiași dispoziții, aceste rezumate trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite înțelegerea de manieră rezonabilă a conținutului informațiilor comunicate cu titlu confidențial.

226 În lumina considerațiilor de mai sus trebuie să se stabilească dacă Consiliul a încălcat efectiv dreptul la apărare al reclamantelor prin faptul că nu a dat curs cererilor acestora prin care urmăreau să obțină depunerea la dosarul neconfidențial al procedurii a unor date neconfidențiale suplimentare.

227 În primul rând, reclamantele susțin că au solicitat, în observațiile cu privire la prejudiciu, adresate Comisiei la 15 ianuarie 2007, ca rezumate neconfidențiale ale informațiilor conținute în plângere cu privire la calculul consumului, la baza de calcul al marjei de dumping și la costurile de producție ale societăților care au inițiat plângerea să fie depuse în dosarul neconfidențial al procedurii. Dată fiind lipsa acestor informații din dosarul neconfidențial, reclamantele nu ar fi putut răspunde la obiecțiile formulate în plângere.

- 228 Mai întâi, în ceea ce privește calculul consumului, trebuie să se arate că reclamantele au solicitat, în observațiile cu privire la prejudiciu, comunicarea a trei tipuri de date: în primul rând, o justificare pentru formula utilizată pentru conversia tuturor datelor referitoare la import în ferosiliciu cu 75 %, în al doilea rând, clarificarea modului în care a fost calculată această conversie în vederea stabilirii expedierilor interne și, în al treilea rând, producția estimată pentru doi producători comunitari, SKW Trostberg AG și TDR – Metalurgija d.d., la care se face trimitere în tabelul privind consumul aparent furnizat în versiunea neconfidențială a plângerii, precum și modul în care a fost calculată conversia pentru aceste estimări.
- 229 Or, trebuie să se observe că formula utilizată pentru conversia diferitor tipuri de ferosiliciu în ferosiliciu cu 75 % figurează în versiunea neconfidențială a plângerii. În plus, justificarea pentru utilizarea acestei formule a fost furnizată reclamantelor de Comisie în documentul adițional de informare provizorie, adresat reclamantelor la 10 septembrie 2007, din care rezultă că formula de conversie utilizată s-a dovedit necesară pentru a se putea compara datele în mod corespunzător.
- 230 Trebuie să se observe de asemenea, în ceea ce privește expedierile interne, că din versiunea neconfidențială a plângerii rezultă că cifrele referitoare la aceste expediții se bazează pe expediții reale, ale căror date fuseseră furnizate de diferitele reclamante, pe baza ferosiliciului cu 75 %, precum și pe baza estimărilor privind SKW și TDR. De asemenea, din aceeași versiune a plângerii rezultă că datele referitoare la expedițiile reale au fost considerate confidențiale. Din moment ce în versiunea neconfidențială a plângerii sunt cuprinse cifrele totale cu privire la expedițiile interne, trebuie să se considere că instituțiile au acționat cu respectarea articolului 19 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază.

- 231 În sfârșit, trebuie să se observe, în ceea ce privește producția estimată a SKW și a TDR, că Comisia a explicat, în documentul adițional de informare provizorie, că aceasta se întemeia pe cunoașterea pieței de către autoarele plângerii și că, prin urmare, fusese considerată confidențială. Astfel cum se menționează la punctul 230 de mai sus, din moment ce în versiunea neconfidențială a plângerii sunt cuprinse cifrele totale cu privire la expedierile interne, instituțiile au acționat cu respectarea articolului 19 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază.
- 232 Având în vedere considerațiile de mai sus, este necesar să se considere că reclamantele susțin în mod eronat că informațiile cu privire la calculul consumului, a căror prezentare o solicitaseră, în versiune neconfidențială, nu le-au fost comunicate. Astfel, acestea au fost fie depuse în dosarul neconfidențial, fie au făcut obiectul documentului adițional de informare provizorie. În consecință, în ceea ce privește acest aspect al plângerii, reclamantele nu sunt îndreptățite să invoce o încălcare a dreptului lor la apărare.
- 233 În continuare, în ceea ce privește baza de calcul a marjei de dumping, trebuie să se constate că versiunea neconfidențială a plângerii conține o explicație sumară, dar clară cu privire la modul în care au fost calculate valoarea normală și prețul de export. În plus, documentul adițional de informare provizorie furnizează explicații detaliate cu privire la modul în care a fost calculată valoarea normală. Mai exact, Comisia a făcut trimitere în acest din urmă document la prețurile utilizate drept bază de calcul a valorii normale care figurează în anexele C 1, C 2, C 3 și C 4 la versiunea neconfidențială a plângerii. În consecință, trebuie să se constate că reclamantele dispuneau de elemente suficiente, cu privire la baza de calcul a marjei de dumping, pentru a-și putea exercita dreptul la apărare și că faptul că paginile referitoare la anexa C bis, în versiunea neconfidențială a plângerii, au fost albe era lipsit de importanță.
- 234 În sfârșit, în ceea ce privește costurile de producție ale societăților care au inițiat plângerea, trebuie să se observe că în anexa 5 la versiunea neconfidențială a plângerii erau cuprinse în totalitate costurile de producție ale reclamantelor. Întrucât datele

referitoare la costurile de producție reale ale fiecărei reclamante sunt în mod incontestabil date confidențiale, iar cifrele totale ale costurilor de producție ale reclamanților sunt cuprinse în versiunea neconfidențială a plângerii, instituțiile au acționat cu respectarea articolului 19 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază. Rezultă că instituțiile au oferit reclamantelor informații utile pentru apărarea intereselor acestora, asigurând totodată respectarea secretului comercial. În consecință, nici în ceea ce privește costurile de producție ale societăților care au inițiat plângerea, reclamantele nu sunt îndreptățite să invoce o încălcare a dreptului lor la apărare.

235 În al doilea rând, reclamantele reproșează Consiliului că nu a depus la dosarul procedurii o „versiune neconfidențială utilă” a informațiilor pe care le furnizaseră societățile care susțineau plângerea formulată de Euroalliates. În plus, acestea arată că, deși anumite informații au fost prezentate în cele din urmă, credibilitatea acestora a fost afectată de incoerența constatată între datele menționate în diferitele documente comunicate de aceste societăți.

236 În această privință, este necesar să se sublinieze lipsa de precizie a acestor afirmații și să se concluzioneze că acestea din urmă trebuie declarate inadmisibile în raport cu articolul 21 primul paragraf din Statutul Curții, aplicabil Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din statutul menționat, și potrivit articolului 44 alineatul (1) literele (c) și (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, astfel cum sunt interpretate de jurisprudența citată la punctul 60 de mai sus. Astfel, reclamantele nu oferă nicio precizare în ceea ce privește versiunile neconfidențiale pe care le apreciază insuficient de utile. În special, nu precizează dacă este vorba despre versiuni neconfidențiale ale documentelor prezentate în susținerea plângerii sau ale documentelor prezentate ulterior. În plus, nu oferă nicio precizare în ceea ce privește datele pe care le apreciază incoerente. În consecință, prezenta critică trebuie respinsă ca inadmisibilă.

237 Rezultă că al cincilea motiv trebuie respins ca fiind în parte neîntemeiat și în parte inadmisibil.

- 238 Având în vedere ansamblul considerațiilor de mai sus, acțiunea trebuie respinsă în totalitate.
- 239 Este de asemenea necesar să se respingă cererea de măsuri de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească formulată de reclamante. Astfel, pe de o parte, reclamantele solicită Tribunalului să dispună prezentarea unor informații în susținerea considerentului (101) al regulamentului atacat cu privire la impactul datelor referitoare în special la Huta Laziska asupra stabilirii prejudiciului. Întrucât s-a stabilit la punctele 205-209 de mai sus că respectivul considerent era corect motivat, nu trebuie să se admită cererea reclamantelor. Pe de altă parte, reclamantele solicită Tribunalului să dispună prezentarea unor informații cu privire la calculul consumului, la baza de calcul a marjei de dumping, precum și la costurile de producție ale fiecăreia dintre societățile care au inițiat plângerea, astfel încât să poată verifica dacă deschiderea anchetei a avut loc pe baza unor probe suficiente cu privire la dumping și la prejudiciu. Or, la punctele 224-234 de mai sus s-a stabilit că reclamantele primiseră informații utile pentru apărarea intereselor acestora cu privire la fiecare dintre aceste trei elemente. Prin urmare, nu este necesar să se admită cererea reclamantelor nici în această privință.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 240 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Consiliului.
- 241 În plus, potrivit articolului 87 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură, statele membre și instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**

- 2) **Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) și Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.**

- 3) **Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 25 octombrie 2011.

Semnături

Cuprins

Istoricul cauzei	II - 7368
Procedura și concluziile părților	II - 7372
În drept	II - 7374
1. Cu privire la primul motiv, referitor la utilizarea unei marje de profit noționale în cadrul stabilirii prețului de export	II - 7374
Cu privire la primul aspect al primului motiv, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită în interpretarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază	II - 7374
Argumentele părților	II - 7374
Aprecierea Tribunalului	II - 7375
Cu privire la al doilea aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare	II - 7380
Argumentele părților	II - 7380
Aprecierea Tribunalului	II - 7381
Cu privire la al treilea aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantelor	II - 7383
Argumentele părților	II - 7383
Aprecierea Tribunalului	II - 7383
Cu privire la al patrulea aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări	II - 7385
Argumentele părților	II - 7385
Aprecierea Tribunalului	II - 7386

2.	Cu privire la al doilea motiv, referitor la angajamentul de prețuri oferit de Silmak ..	II - 7387
	Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament	II - 7387
	Argumentele părților	II - 7387
	Aprecierea Tribunalului	II - 7388
	Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 6 alineatul (7), a articolului 8 alineatul (4) și a articolului 20 alineatul (1) din regulamentul de bază	II - 7392
	Argumentele părților	II - 7392
	Aprecierea Tribunalului	II - 7393
	Cu privire la al treilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare	II - 7395
	Argumentele părților	II - 7395
	Aprecierea Tribunalului	II - 7396
	Cu privire la al patrulea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantelor	II - 7397
	Argumentele părților	II - 7397
	Aprecierea Tribunalului	II - 7398
3.	Cu privire la al treilea motiv, referitor la stabilirea prejudiciului	II - 7399
	Argumentele părților	II - 7399
	Aprecierea Tribunalului	II - 7401
4.	Cu privire la al patrulea motiv, referitor la analiza legăturii de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu	II - 7407

Cu privire la primul aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la incidența asupra industriei comunitare a retragerii de pe piața comunitară a producătorilor din țări terțe, a reorientării și a reducerii producției anumitor producători comunitari	II - 7408
Argumentele părților	II - 7408
Aprecierea Tribunalului	II - 7410
— Cu privire la critica referitoare la cotele de piață eliberate de producători din țări terțe și de producători din Comunitate	II - 7410
— Cu privire la critica referitoare la importanța și la cauza reducerilor voluntare ale producției de către producătorii din industria comunitară	II - 7415
— Cu privire la critica întemeiată pe o încălcare a dreptului la apărare al reclamantelor	II - 7416
— Cu privire la critica întemeiată pe o încălcare a obligației de diligență și a obligației de motivare	II - 7417
Cu privire la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la cauzele prejudiciului suferit în mod individual de membrii industriei comunitare	II - 7418
Argumentele părților	II - 7418
Aprecierea Tribunalului	II - 7419
Cu privire la al treilea aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la reducerea producției industriei comunitare	II - 7422
Argumentele părților	II - 7422
Aprecierea Tribunalului	II - 7423
Cu privire la al patrulea aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la impactul creșterii costurilor suportate de industria comunitară	II - 7423
Argumentele părților	II - 7423
Aprecierea Tribunalului	II - 7425

— Cu privire la critica întemeiată pe erori vădite de apreciere	II - 7425
— Cu privire la critica întemeiată pe o încălcare a principiului buneii administrării și a obligației de motivare	II - 7429
Cu privire la al cincilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare în ceea ce privește analiza prejudiciului suferit de Huta Laziska	II - 7430
Argumentele părților	II - 7430
Aprecierea Tribunalului	II - 7431
Cu privire la al șaselea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare în ceea ce privește concluziile Consiliului referitoare la impactul importurilor din țări terțe	II - 7433
Argumentele părților	II - 7433
Aprecierea Tribunalului	II - 7434
5. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantelor în ceea ce privește comunicarea informațiilor referitoare la deschiderea procedurii antidumping	II - 7435
Argumentele părților	II - 7435
Aprecierea Tribunalului	II - 7437
Cu privire la cheltuielile de judecată	II - 7442